

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Natašou Reichlovou v právní věci navrhovatele: **Česká republika - Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových**, Územní pracoviště v hlavním městě Praze, se sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2, za účasti: **1) Diag Human SE**, Pradafant 7, 9490, Vaduz, Lichtenštejnsko, právně zast.: J. K., advokátem, se sídlem Bělohorská 35, 169 00 Praha 6, **2) [titul] [titul] M. K., [titul]**, xxx, xxx, právně zast.: JUDr. Vladimírou Knoblochovou, advokátkou, se sídlem K Safině 669, 149 00 Praha 4 – Hrnčíře, **3) P. K., xxx , xxx**, právně zast.: Mgr. Ivanem Courtonem, advokátem, se sídlem 101 00 Praha 10, Minská 15, **o návrhu na jmenování rozhodce**,

t a k t o :

- I. Soud j m e n u j e rozhodcem pro rozhodčí řízení ad hoc ve věci přezkoumání konečného rozhodčího nálezu vydaného dne 4.8.2008 pod sp. zn. Rsp 06/2003 v rozhodčím řízení ad hoc ve sporu o náhradu škody mezi Diag Human SE a Českou republikou – Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových, Územní pracoviště v hl. městě Praze, rozhodce z České republiky zapsaného v listině rozhodců vedené Rozhodčím soudem při Hospodářské komoře ČR a Agrární komoře ČR pana P. K., nar. xxx, bytem xxx, xxx.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou došlou dne 10.11.2008 původně Obvodního soudu pro Prahu 6 se tehdejší navrhovatel Česká republika – Ministerstvo zdravotnictví domáhala ve vztahu k odpůrci Diag Human SE, aby Obvodní soud pro Prahu 6 jmenoval rozhodcem ve smyslu § 9 zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení ad hoc ve sporu o náhradu škody mezi společnostmi Diag Human SE a ČR Ministerstvem zdravotnictvím vedeném pod sp. zn. Rsp 06/2003 rozhodcem pana P. K..

Obvodní soud pro Prahu 6 posléze rozhodl usnesením sp. zn. 12 Nc 5854/2008 – 46 ze dne 27.11.2008 v tom směru, že jmenoval rozhodcem pro rozhodčí řízení ad hoc ve věci přezkoumání konečného rozhodčího nálezu vydaného dne 4.8.2008 v rozhodčím řízení ad hoc ve sporu o náhradu škody mezi společnostmi Diag Human SE a Českou republikou – Ministerstvem zdravotnictví rozhodce pana P. K.. Na základě odvolání odpůrce Diag Human SE doručeném Obvodnímu soudu pro Prahu 6 dne 21.1.2009 následně Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl Rozsudkem jménem republiky sp. zn. 19 Co 109/2009 – 99 ze dne 29.4.2009, když uvedené rozhodnutí nabylo právní moci 28.5.2009 tak, že rozhodnutí soudu I. stupně (rozuměj rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 6) se ve výroku o věci samé potvrzuje a ve výroku o nákladech řízení se mění tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu.

Proti rozsudku Městského soudu v Praze sp. zn. 19 Co 109/2009 – 99 se pak podáním doručeným Obvodnímu soudu pro Prahu 6 dne 22.7.2009 dovolal žalovaný Diag Human SE. Následně pak Nejvyšší soud České republiky rozhodl rozsudkem sp. zn. 23 Cdo 4847/2009 – 487 ze dne 14.10.2010, které nabylo právní moci dne 25.11.2010 tím způsobem, že rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 29.4.2009, č.j. 19 Co 109/2009 – 99 a usnesení Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 27.11.2008 č.j. 12 Nc 5854/2008 – 46 se zrušují a věc se postupuje k dalšímu řízení Městskému soudu v Praze jako soudu věcně příslušnému.

V tomto svém rozhodnutí dospěl Nejvyšší soud jednak k závěru, že řízení o jmenování rozhodce podle ustanovení § 9 ZŘ je řízením podle zákona o rozhodčím řízení ve smyslu ustanovení § 41 ZŘ, když toto přímo vyplývá z ustanovení § 43 ZŘ. Podle tohoto ustanovení v řízení podle tohoto zákona je místně příslušný soud, v jehož obvodu se koná nebo konalo rozhodčí řízení, je-li toto místo v tuzemsku. Jinak je místně příslušný soud, který by byl místně příslušný, kdyby nebylo rozhodčí smlouvy. Pro posouzení věcné příslušnosti je rozhodující předmět řízení, tak jak je vymezen v ustanovení § 79 odst. 1 o.s.ř.. Nejvyšší soud dále dovodil, že pro posouzení věcné příslušnosti je rozhodující, jak byl společností Diag Human SE vymezen předmět řízení v rozhodčím řízení. Nejvyšší soud pak uzavřel, že společnost Diag Human SE uplatnila v rozhodčím řízení nároky v důsledku tvrzeného současného porušení ustanovení § 18 zákona č. 63 z roku 1999 Sb., O ochraně hospodářské soutěže a porušení ustanovení § 44 a § 50 obchodního zákoníku, tedy nekalosoutěžního jednání.

Podle ustanovení § 9 odst. 3 písm. c) o.s.ř. ve znění platném k datu zahájení rozhodčího řízení je v těchto věcech dána věcná příslušnost krajských soudů.

Nejvyšší soud se dále zabýval námitkou odvolatele, že návrh na jmenování rozhodce podal subjekt nezpůsobilý být účastníkem řízení, když dovodil, že tato námitka je neopodstatněná, neboť tímto způsobilým subjektem je Česká republika, jež byla též v návrhu označena. Nejvyšší soud rovněž uzavřel, že v posuzované věci měla Česká republika jednat prostřednictvím Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových.

Nejvyšší soud dále posoudil, zda řízení netrpělo dalšími vadami, které mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, když dovedl, že řízení takovou vadou trpí.

Řízení o jmenování rozhodce podle ustanovení § 9 ZRŘ je řízením nesporným, které je možno zahájit pouze na návrh. Podle ustanovení § 94 odst. 2 o.s.ř. jsou účastníky takového řízení navrhovatel a ti, které zákon za účastníky označuje. Na základě toho pak Nejvyšší soud uzavřel, že účastníky řízení o jmenování rozhodce jsou kromě navrhovatele, jímž může být pouze osoba uvedená v § 9 odst. 1 ZRŘ, strany rozhodčího řízení, již jmenování rozhodci a osoba, která je v návrhu na jmenování rozhodce na tuto funkci navržena.

Dne 24. ledna 2011 byl Městským soudem v Praze, pracoviště Spálená, zdejšímu soudu, tedy Městskému soudu v Praze, pracoviště Slezská, zaslán spis 12 Nc 5854/2008 ve věci Česká republika – Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových contra Diag Human SE.

Dne 26. ledna 2011 se pak zdejší soud obrátil na navrhovatele Českou republiku- Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových s žádostí, aby uvedený účastník řízení s ohledem na závěry Nejvyššího soudu ČR obsaženém v rozsudku 23 Cdo 4847/2009 – 487 řádně označil účastníky řízení, případně i dalším způsobem upravil tuto žalobu.

V mezidobí byl Městskému soudu v Praze doručen dne 24. ledna 2011 přípis právního zástupce účastníka 1) J. K., když v tomto přípise jednak vznesl námitku nedostatku právní moci rozsudku Nejvyššího soudu, když toto opíral o sdělení rozhodce [titul] [titul] M. K., který dosud rozsudek Nejvyššího soudu neobdržel, resp. mu nebyl doručen, když z právního názoru Nejvyššího soudu plyne, že tento rozhodce je účastníkem řízení. Z uvedeného se podávají vadné postupy soudů obou stupňů, ať už Obvodního soudu pro Prahu 6 či Městského soudu, když nerozeslal rozsudek všem účastníkům řízení.

Právní zástupce účastníka 1) dále vznesl námitku mylného zápisu do senátu Co a námitku jednání vyloučeného soudce, když uvedl, že senát Co je zařazen do pracoviště ve Spálené ulici, když dle rozvrhu práce Městského soudu v Praze, pracoviště Spálená, tento soud jako soud I. stupně obchodní agendu nerozhoduje. V této souvislosti rovněž vznesl námitku jednání vyloučeného soudce JUDr. Ištvánkové, když by vlastně věc pro věcnou příslušnost soudu měl projednat v I. stupni též senát, který o věci rozhodl jako soud odvolací. Proto účastník 1) vznesl námitku vyloučení předsedkyně senátu paní JUDr. Ištvánkové.

Další námitka byla zástupcem účastníka 1) J. K. vznesena podáním doručeným soudem dne 27. ledna 2011, když uvedl, že je zde překážka věci zahájené, neboť dne 11.5.2010 podalo Ministerstvo zdravotnictví jménem České republiky k Obvodnímu soudu pro Prahu 6 návrh na jmenování rozhodce, a sice [titul] [titul] J. S. [titul], když Obvodní soud pro Prahu 6 toto řízení přerušil svým usnesením ze dne 10.12.2010 do doby rozhodnutí o podané ústavní stížnosti, která je vedena u Ústavního soudu pod sp. zn. IV.US2111/10. Řízení vedené pod sp. zn. 12 Nc 5345/2010 zahájené dne 11.5.2010 (totožná věc) dosud nebylo skončeno, což představuje překážku věci zahájené ve smyslu ustanovení § 104a o.s.ř.

V podání doručeném soudem dne 2.2.2011 zástupce účastníka 1) J. K. navrhuje soud ten postup, aby soudní spis byl vrácen Obvodnímu soudu pro Prahu 6 s poukazem k pokynu Nejvyššího soudu stran doručení rozsudku Nejvyššího soudu všem účastníkům řízení. Teprve poté, co tak učiní a rozsudek Nejvyššího soudu č.j. 23 Cdo 4847/2009 – 487 nabude právní

moci, je oprávněn věc postoupit Městskému soudu v Praze k přidělení soudnímu oddělení dle rozvrhu práce.

V této souvislosti pak zdejší soud adresoval Obvodnímu soudu pro Prahu 6 dne 2.2.2011 přípis, jehož součástí bylo podání právního zástupce J. K. k problematice vyznačení právní moci na rozsudku Nejvyššího soudu ČR s tím, že zdejší soud žádal Obvodní soud pro Prahu 6, aby k uvedené záležitosti zaujal stanovisko.

Obvodní soud pro Prahu 6 na to reagoval přípisem doručeným zdejšímu soudu dne 24.2.2011, když k žádosti zdejšího soudu sdělila soudkyně Obvodního soudu pro Prahu 6 JUDr. Hana Šedivá, že je toho názoru, že ve věci postupovala správně a doručovala v souladu s platnými právními předpisy účastníkům označeným v rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR. JUDr. Šedivá dále sdělila, že je toho názoru, že v době doručování nebylo možno doručit jiným účastníkům než těm, kteří jsou uvedeni v záhlaví rozhodnutí.

Na výzvu soudu reagoval navrhovatel podáním doručeným soudu dne 14.2.2011, když stran okruhu účastníků uvedl, že má za to, že by měli být stanoveni tak, že navrhovatelem je Česká republika – Ministerstvo zdravotnictví, se sídlem Praha 2, Palackého nám. č.4, na místo kterého jedná Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, se sídlem Praha 2, Rabínovo nábř. č. 42 za účasti 1) Diag Human SE, 2) [titul] [titul] M. K., [titul], 3) P. K., když uvedený návrh opřel o úvahu Nejvyššího soudu obsaženou v jeho rozsudku. V tomto přípise potom rovněž upřesnil žalobní návrh takovým způsobem, kdy navrhl, aby soud vydal rozsudek, kterým jmenuje pana P. K., nar. xxx, bytem xxx, xxx, xxx, rozhodcem pro rozhodčí řízení ad hoc ve věci přezkoumání konečného rozhodčího nálezu vydaného dne 4.8.2008, sp. zn. Rsp 06/2003, v rozhodčím řízení ad hoc ve sporu o náhradu škody mezi stranami Diag Human SE a Českou republikou – Ministerstvo zdravotnictví, za které jedná Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových.

Na toto podání následně reagoval právní zástupce účastníka 1) J. K. přípisem doručeným soudu dne 23.3.2011. V tomto svém vyjádření se jednak zabývá otázkou označení navrhovatele, když má za to, že v tomto jeho posledním vyjádření se navrhovatel označuje zásadně nesprávně. Od momentu, kdy vstoupil v účinnost zákon č. 201/2002 Sb., o Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, pak počínaje dnem 1.7.2003 bylo povinností Ministerstva zdravotnictví předat agendu sporu Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových a jeho povinností bylo vstoupit do tohoto rozhodčího sporu. Počínaje účinností zákona č. 219/2000 Sb. jedná stát v soukromoprávních vztazích obecně prostřednictvím své příslušné organizační složky, jež sama nemá právní subjektivitu.

V rozhodčím i souvisejících soudních řízeních proto musí jednat výlučně Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových. Příznává-li zvláštní právní předpis namísto státu někomu jinému způsobilost samostatně jednat před soudem ve věci týkající se majetku státu, jedná tato osoba jako účastník.

Ve svém podání dále J. K. dovozuje, že účastníkem řízení je i rozhodce jmenovaný žalobcem Diag Human SE, když je jím pan [titul] M. B.. Dne 30.3.2010 rezignoval na funkci rozhodce pan D. D. C., jmenovaný žalobcem a ten dle rozhodčí smlouvy ve lhůtě 30 dnů jmenoval rozhodcem pana [titul] M. B.. Navrhovatel vzal toto jmenování veřejně na vědomí, avšak poté se rozhodl je neuznat a podal u věcně nepřislušného Obvodního soudu pro Prahu 6 návrh na jmenování rozhodce s žádostí, aby byl jmenován pan [titul] J. S. . [titul] B. je perfektně jmenovaným rozhodcem přezkumného rozhodčího senátu, když ve vztahu

k ustanovení § 9 ZRŘ se strany rozhodčí smlouvou dohodly jinak, a to tak, že každá ze stran má právo jmenovat jednoho rozhodce rozhodčího senátu. Nikoli tedy jednou, ale vždy jednoho. Toto ujednání platí i pro přezkumnou fázi řízení.

Tak zní nejen rozhodčí smlouva, ale právě tak byla oběma stranami harmonicky vykládána a ve prospěch navrhovatele samého i frekventována. Navrhovatel byl v témže rozhodčím řízení konfrontován s identickou procesní situací, kdy na funkci rezignoval jím jmenovaným člen přezkumného rozhodčího senátu [titul] K. Navrhovatel sám pak jmenoval na místo něho jiného rozhodce, [titul] P., jenž pak rozhodoval o přezkoumání částečného rozhodčího nálezu. [titul] M. B. je též účastníkem tohoto řízení a jeho pominutím by byla v něm založena zásadní procesní vada od samého počátku.

V souvislosti s přípravou jednání se zdejší soud dne 24.3.2011 obrátil na P. K. s žádostí a dotazem, zda-li souhlasí s tím, aby byl v uvedené záležitosti jmenován rozhodcem.

Na to reagoval P. K. dne 11.4.2011, když uvedl, že souhlasí s návrhem na jmenování rozhodcem ve výše uvedené cause.

Podáním doručeným soudu dne 18.4.2011 reagoval navrhovatel na námítky účastníka 1) vznesené v této věci. Pokud jde o označení navrhovatele, pak navrhovatel sám sebe označuje jako Česká republika – Ministerstvo zdravotní, na místo kterého jedná Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových. Účastníkem řízení je Česká republika jako právnická osoba, která je nositelem subjektivních práv a povinností majetkové povahy. Zákon č. 219/2000 Sb., o majetku ČR a jejím vystupování v právních vztazích, pojímá stát jako jedinou právnickou osobu s právní subjektivitou, zatímco organizačním složkám státu např. Ministerstvu nebo Úřadu právní subjektivitu nepřiznává. Hospodaření s majetkem, o kterém je v řízení rozhodováno, přísluší Ministerstvu zdravotnictví a ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 a § 20 odst. 1 a 2 zákona č. 201/2002 Sb., o Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, je toto ministerstvo příslušnou organizační složkou státu.

V řízení před soudy a rozhodčími orgány bude za stát vystupovat Úřad, ovšem nikoli z titulu příslušnosti hospodařit s majetkem, který je předmětem řízení, nýbrž z titulu procesního (zákonného) zástupce.

Navrhovatel se rovněž vyjádřil k metodě volby rozhodce, když uvedl, že jmenování rozhodce přezkumného rozhodčího řízení je upraveno v čl. V. rozhodčí smlouvy ze dne 18.9.1996, kterým se odkazuje na obdobné užití čl. II. - IV. této rozhodčí smlouvy.

Na základě zmíněných smluvních ujednání a příslušných ustanovení zákona č. 216/1994 Sb. navrhovatel dovozuje následující proceduru volby rozhodců. Každá strana má při zahájení sporu, resp. zahájení přezkoumání rozhodčího nálezu, právo volby jednoho rozhodce. Takto byl jmenován [titul] K. a D. D. C.. Jmenování těchto rozhodců bylo včas oznámeno druhé straně sporu.

Uvedeným způsobem zvolení dva rozhodci zvolí rozhodce třetího. Rozhodci [titul] K. a D. D. C. třetího rozhodce řádně nezvolili a proto bylo zahájeno soudní řízení o jmenování P. K..

Nedohodnou-li se dvěma stranami jmenovaní rozhodci na rozhodci třetím, jmenuje jej soud na návrh kterékoli strany nebo každého z již jmenovaných rozhodců. Z toho důvodu bylo zahájeno řízení o jmenování P. K..

Pokud se rozhodce své funkce vzdá, nebo činnost rozhodce již nemůže vykonávat, nového rozhodce jmenuje soud na návrh kterékoli strany nebo rozhodce, pokud se strany nedohodly jinak (§ 9 odst. 2 zák. č. 216/1994 Sb.). Funkce se vzdal rozhodce D. D. C., k dohodě stran nedošlo, proto je zahájeno řízení o jmenování rozhodce J. S..

Jestliže strana, která má jmenovat rozhodce, tak neučiní do 30 dnů od doručení výzvy druhé strany, rozhodce jmenuje soud, pokud se strany nedohodly jinak. Návrh může podat soudu kterákoli strana nebo každý již z jmenovaných rozhodců.

Žádné z uvedených řešení nesvědčí podle názoru navrhovatele Diag Human SE ohledně práva obměňovat rozhodce bez dohody s druhou stranou sporu či bez vydání soudního rozhodnutí. Jakmile je rozhodčí senát neúplný, přičemž není podstatné, z jakých důvodů, otevírá se prostor oběma stranám, ale i již jmenovaným rozhodcům, iniciovat soudní řízení, které povede k jeho doplnění. Právo strany řízení jmenovat rozhodce výhradně svým vlastním rozhodnutím, trvalo pouze prvních 30 dnů po podpisu rozhodčí smlouvy, resp. 30 dnů od doručení žádosti o přezkoumání rozhodčího nálezu.

Navrhovatel se rovněž vyjádřil k nominaci P. K. do funkce rozhodce. Diag Human SE ve svém vyjádření sděluje, že nesouhlasí s tím, aby byla v návrhu na zahájení řízení označena konkrétní osoba, která se má podle navrhovatele stát rozhodcem. S tímto názorem se navrhovatel neztotožňuje. Rozhodčí řízení vedené ve věci Diag Human SE proti ČR je rozhodčí řízení ad hoc a nikoli řízení institucionální, a proto nelze akceptovat požadavek, aby byl rozhodce vybrán pouze z osob činných v určité organizaci. Za této situace však nelze podat návrh bez uvedení nominanta, neboť nelze od soudu požadovat, aby vybíral z téměř neomezeného počtu osob splňujících liberální podmínky uvedené v ustanovení § 4 zák. č. 216/1994 Sb..

Diag Human SE ve svém vyjádření označuje pana [titul] M. B. jako třetího účastníka a dále uvádí, že je perfektně jmenovaným rozhodcem. Navrhovatel k tomu uvádí, že tomu tak není, neboť nenastala situace, ve které by mohla společnost Diag Human SE jmenovat [titul] B.. Nedošlo k žádné dohodě stran ohledně jmenování této osoby do funkce rozhodce ani nebylo vydáno žádné soudní rozhodnutí o jeho jmenování.

Z uvedeného důvodu pan [titul] B. není a nemůže být účastníkem tohoto řízení. Nutno dodat, že o jmenování rozhodce, který má zastávat funkci po D.D. C., který ze své funkce odstoupil, je vedeno soudní řízení.

V přípise doručeném zdejšímu soudu dne 5.5.2011 zástupcem účastníka 1) J. K. bylo uvedeno, že má za to, že dovolací rozsudek Nejvyššího soudu dosud nebyl doručen všem účastníkům, když odkazuje na názor předestřený již v předchozích podáních. V tomto přípise se rovněž vyjadřuje k osobě P. K., když k otázce podjatosti uvedené osoby se již podrobněji vyjadřoval v průběhu řízení vedeném u Obvodního soudu pro Prahu 6, ve věci č.j. 12 Nc 5854/2008. Tyto okolnosti svědčící o podjatosti uvedené osoby byly uplatněny rovněž v řízeních sp. zn. 6 Cm 34/2010 a 26 Cm 87/2010. Další okolnosti, svědčící o jeho nezpůsobilosti k nestrannému a nezávislému výkonu funkce rozhodce v rozhodčí věci účastníků spočívá v jeho postupu jako jmenovaného rozhodce, kdy v rozporu s rozhodčí

smlouvou a režimem zákona o rozhodčím řízení i o.s.ř. protiprávně přiznal dalším osobám postavení účastníků rozhodčího řízení.

P. K. jako předsedající rozhodce protiprávně poskytl domnělým žalobcům Towit Machinery Holding AG a Dumfries Holdings Ltd., postavení vedlejších účastníků na straně žalobce, ačkoli tak učinil proti vůli procesní strany. Rozhodl o projednání žalob hlavních intervencí týchž přezkumných fází řízení, ačkoliv k tomu rozhodci nemají pravomoc.

Důvodné pochybnosti o podjatosti pana K. plynou i z okolnosti, že dotyčný, mimo zmíněných skutečností, poskytoval protiprávně procesní práva v řízení dalším osobám jednajícím domněle jménem státu, když zaměstnancům Ministerstva zdravotnictví umožňoval nahlédnout do rozhodčího spisu.

V podání doručeném zástupcem účastníka 1) J. K. soudu dne 4.7. 2011 se tento nadále zabývá problematikou označení navrhovatele řízení, když argumentuje shodně, tak jak již uvedl ve svých předchozích podáních. Dále se opětovně vyjadřuje k okruhu účastníků řízení, když má za to, že je nutné zachovat princip rovnosti strana. V podání dále opakovaně uvedl, že jmenoval rozhodcem [titul] M. B., [titul] soukromého a srovnávacího práva univerzity v Curychu. Učinil tak ve lhůtě 30 dnů po dni, k němuž rezignoval na funkci rozhodce pan D. D. C., jmenovaný též účastníkem. Navrhovatel tvrdí, že jeho právo jmenovat jednoho rozhodce rozhodčího senátu „se vyčerpal“.

Navrhovatel tak hodlá upřít účastníkovi právo na jmenování jednoho člena rozhodčího senátu, ačkoliv je sám v témž rozhodčím řízení využil. Závěr navrhovatele je tak založen na zjevně svévolné interpretaci zákona č. 216/1994 Sb., tak rozhodčí smlouvy, uzavřené mezi účastníky dne 18.9.1996. Závěrem pak uvádí, že [titul] B. je rozhodcem přezkumného rozhodčího senátu a proto je účastníkem tohoto řízení. Závěr o tom, zda je [titul] B. rozhodcem přezkumného rozhodčího senátu, je současně závěrem o okruhu účastníků tohoto řízení. Jen jednání soudu se všemi účastníky řízení je právně bezvadným postupem a proto musí tuto otázku soud jako předběžnou zodpovědět.

Soud nařídil první jednání ve věci na 6.9.2011, když v průběhu tohoto řízení účastník 1) zastoupen J. K. předložil soudu přípis, ve kterém vznáší námitku překážky rei judicatae. V uvedeném podání znovu zopakoval argumentaci vznesenou již v předchozích podáních, když uvádí, že rozsudek Nejvyššího soudu nebyl doručen nikomu jinému než navrhovateli a účastníku 1) Diag Human SE. K tomu, aby tento rozsudek nabyl právní moci, musí být doručen všem účastníkům řízení, jimiž jsou strany arbitráže, již jmenovaní rozhodci a navrhovaný rozhodce. Dokud nebude doručen rozsudek Nejvyššího soudu všem účastníkům, nenabude právní moci. Městský soud nemůže ve věci jednat pro překážku věci pravomocně rozhodnuté, neboť k dnešnímu dni ještě není pravomocně zrušen rozsudek Městského soudu v Praze.

V tomto podání dále účastník 1) uvedl, že je dán nedostatek věcné pravomoci soudu, neboť Konečný rozhodčí nález nabyl právní moci. Tuto otázku musí vyřešit soud před jednáním ve věci samé, neboť jde o podmínku řízení. K témuž je nebytné provést důkaz rozhodčím spisem a posoudit, zda procesní úkon, jímž požádala Česká republika o přezkoumání nálezu, je účinný, pokud jej učinil ministr zdravotnictví.

V průběhu jednání, které se konalo u zdejšího soudu dne 6.9.2011 se soud nejprve dotázal, zda účastníci řízení vznášejí námitku podjatosti vůči osobě soudce ve smyslu

ustanovení § 15a o.s.ř., když na to navrhovatel a zástupce účastníka 2) a účastníka 3) reagovali tak, že takovou námitku nevznášejí. Zástupkyně účastníka Diag Human SE soudu sdělila, že v této chvíli námitku podjatosti vůči osobě soudce nevznáší. Uvedla však, že nejsou splněny procesní podmínky pro to, aby dnešní jednání mohlo být uskutečněno. Uvedla, že se jedná jednak o nedostatek pravomoci soudu vzhledem k překážce věci rozhodnuté, a to proto, že nebyl dosud doručen rozsudek Nejvyššího soudu všem účastníkům a dále, že je zde překážka, že rozhodčí nález je již pravomocný.

Soud v průběhu tohoto řízení zaujal své stanovisko k námitce nedostatku pravomoci tohoto soudu vzhledem k překážce věci rozhodnuté.

K této námitce zastává zdejší soud následující stanovisko. V záhlaví rozsudku Nejvyššího soudu České republiky č.j. 23 Cdo 4847/2009 – 487 ze dne 14.10.2010 jsou uvedeni jako navrhovatelka Česká republika – Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, Územní pracoviště v hl. městě Praze a dále společnost Diag Human SE. Vyznačit doložku právní moci na tomto rozsudku mohl a měl Obvodní soud pro Prahu 6, kterému poté, co Nejvyšší soud ČR zrušil rozsudek jak Městského soudu v Praze, tak Obvodního soudu pro Prahu 6, byl tento rozsudek zaslán. Obvodní soud pro Prahu 6 vyznačil právní moc na tomto rozsudku dne 25.11.2010. Vzhledem k tomu, že zdejšímu soudu byly známy námitky účastníka Diag Human SE obrátil se na Obvodní soud pro Prahu 6 s problematikou vyznačení právní moci, neboť pouze tento soud mohl tuto právní moc na rozsudku vyznačit.

Obvodní soud pro Prahu 6 na to reagoval tím způsobem, že zdejšímu soudu sdělil, že je toho názoru, že ve věci postupoval správně, neboť doručoval v souladu s právními předpisy účastníkům označeným v rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR. Obvodní soud pro Prahu 6 je toho názoru, že v době doručování nebylo možno doručit jiným účastníkům, než těm, kteří jsou uvedeni v záhlaví rozhodnutí. Zdejší soud se s tímto stanoviskem Obvodního soudu pro Prahu 6 zcela ztotožnil, když má za to, že v záhlaví rozsudku Nejvyššího soudu ČR byly jmenování pouze Česká republika, Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových a dále Diag Human SE. Ostatní účastníky, kteří se zde snaží označit za účastníky řízení, tedy Diag Human SE, pan K., případně [titul] B. a offshorové společnosti těmito účastníky v tomto řízení nebyly. Těmito účastníky řízení se případně stát mohou, když toto byl také jeden z důvodů, proč Nejvyšší soud ČR uvedené předchozí rozsudky zrušil, když zjistil, že tam došlo k pochybení, tedy že nebyly účastníky řízení všichni ti, o jejichž právech a povinnostech mělo být rozhodováno.

Zdejší soud obdržel spis s tím, že na rozsudku Nejvyššího soudu České republiky již byla doložka právní moci Obvodním soudem pro Prahu 6 vyznačena. Pro tento soud to pak znamená, že s tímto dokumentem pracuje jako s veřejnou listinou a nemá právo do této listiny nijak zasahovat, upravovat ji, případně přezkoumávat, zda došlo k řádnému vyznačení doložky právní moci. Na základě uvedených argumentů pak dospěl zdejší soud k tomu, že není dána překážka věci rozhodnuté, tudíž, že může ve věci dále jednat.

Pokud jde o okruh účastníků tohoto řízení, pak soud vycházel ze závazného právního názoru Nejvyššího soudu ČR, když dospěl k závěru, že účastníkem řízení je navrhovatel, tedy Česká republika – Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, Územní pracoviště v hl. městě Praze. Dalším účastníkem řízení pak byla shledána společnost Diag Human SE, dále [titul] [titul] M. K. [titul], který byl již rozhodcem řádně jmenovaným a pan P. K., který

byl označen v návrhu navrhovatele a měl by na základě jeho návrhu být jmenován rozhodcem.

V průběhu řízení pak soud dospěl k závěru, že pokud jde o účastenství [titul] M. B., pak je třeba tuto otázku posoudit jako otázku předběžnou, když tento soud neměl zatím najisto postaveno, zda [titul] M. B. je rozhodcem, který byl společností Diag Human SE jmenován perfektně.

Na základě této skutečnosti pak bylo účastníku 1) společnosti Diag Human SE uloženo, aby předložil důkazy o perfektním jmenování rozhodce [titul] [titul] M. B. s tím, že tomuto účastníku bylo rovněž uloženo, aby odůvodnil, z jakých právních základů a na základě jakých ustanovení rozhodčí smlouvy ze dne 18.9.1996 dovozuje, že jmenování [titul] M. B. rozhodcem bylo perfektní.

Soud se v mezidobí nezabýval jen otázkou toho, zda [titul] M. B. je perfektně jmenovaným rozhodcem a zda by měl být tudíž účastníkem tohoto řízení, ale musel se rovněž zabývat námitkou vznesenou v průběhu jednání, které se konalo dne 6.9.2011 účastníkem Diag Human SE, který uvedl, že má za to, že rozhodčí nález sp. zn. Rsp 06/2003 ze 4.8. 2008 je již v právní moci.

V této souvislosti soud vyzval navrhovatele, aby k této záležitosti zaujal stanovisko. Ten na to reagoval podáním ze dne 5.10.2011, když k otázce účastenství [titul] [titul] [titul] M. B. uvedl, že dne 4.8.2008 byl v rozhodčím řízení ad hoc vedeném Diag Human SE proti ČR vydán tzv. Konečný rozhodčí nález. Obě strany sporu, tedy Diag Human SE a Česká republika si ve 30denní lhůtě navzájem doručily žádost o přezkoumání tohoto rozhodčího nálezu a zároveň jmenovali do přezkumného rozhodčího senátu jednoho rozhodce.

Společnost Diag Human SE jmenovala pana D. D. C., Česká republika jmenovala pana [titul] [titul] M. K., [titul]. S ohledem na to, že se tito 2 rozhodci ve lhůtě nedohodli na osobě třetího rozhodce, byl soudem na návrh ČR jmenován jako třetí rozhodce pan P. K., když však rozhodnutí, které nabylo právní moci dne 28.5.2009 bylo zrušeno rozsudkem Nejvyššího soudu ČR ze dne 14.10.2010, č.j. 23 Cdo 4847/2009 – 487.

Dopisem, v jehož záhlaví je datum 30. března 2010, sdělil pan D. D. C. pánům P. K. a M. K., že s okamžitou platností rezignuje na svoji funkci arbitra. Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových byl tento dopis doručen prostřednictvím advokátní kanceláře J. K.. Dne 30. dubna 2010 byl navrhovateli doručen dopis datovaný dne 28.4.2010, ve kterém účastník 1) sděluje, že rozhodcem rozhodčího senátu na místo pana D. C. jmenuje pana [titul] [titul] [titul] M. B.. Navrhovatel jmenování rozhodce ze strany účastníka 1) neakceptoval a dne 11.5.2010 podal u Obvodního soudu pro Prahu 6 návrh na jmenování rozhodce, a to pana [titul] [titul] J. S. [titul]. S ohledem na to, že v řízení o jmenování rozhodce je věcně příslušný Krajský soud, navrhovatel v prosinci 2010 vzal návrh podaný u Obvodního soudu zpět a podal návrh na jmenování rozhodce u Městského soudu v Praze, kdy je nyní řízení vedeno pod sp. zn. 28 Cm 223/2010.

Mezi účastníky řízení je sporné to, jakým způsobem může být nahrazen rozhodce, který se funkce vzdal. Navrhovatel zastává názor, že [titul] B. nikdy rozhodcem jmenován nebyl.

Rozhodčí smlouva ve spojení se zákonem č. 216/1994 Sb. stanoví různé způsoby určení osoby rozhodce. Pokud jde o situaci, kdy se rozhodce své funkce vzdá, výslovně je na ní pamatováno v ustanovení § 9 odst. 2 zákona č. 217/1994 Sb.

Z uvedeného vyplývá, že poté, co se pan D. D. C. své funkce vzdal, mohl být nový rozhodce jmenován pouze následujícími způsoby. Strany sporu, tedy Česká republika a Diag Human SE, se mohli dohodnout na způsobu jmenování náhradního rozhodce, což se ovšem nestalo, neboť účastník 1) vzal volbu nového rozhodce do svých rukou a o uzavření dohody se nepokusil.

Druhým způsobem je jmenování nového rozhodce soudem, přičemž návrh na zahájení tohoto řízení mohl podat kterýkoli účastník, tedy Česká republika i Diag Human SE, nebo kterýkoli rozhodce, tedy pan [titul] K. nebo pan P. K.. Diag Human SE jednostranným jmenováním [titul] B. dal jasně najevo, že uvedeným zákonným způsobem postupovat nebude. Navrhovatel se v tomto svém podání rovněž vyjádřil k otázce rovnosti stran a rozhodčího řízení. Uvedl k tomu, že nestanoví-li rozhodčí smlouva jinak, je rozhodčí řízení vedeno podle zák. č. 216/1994 Sb.. S ohledem na to, že jmenování rozhodce na místo rozhodce, který se své funkce vzdal, rozhodčí smlouva nijak neupravuje, užije se zákon č. 216/1994 Sb., a to § 9 odst. 2.

V souladu se zákonem platí, že v případě, že se strany sporu nedohodnou na osobě rozhodce, pak nutně musí do procesu jmenování rozhodce autoritativně zasáhnout jiný subjekt, což je v tomto případě Městský soud v Praze .

Účastník 1) tak měl dostatečný prostor na to, aby se pokusil s navrhovatelem uzavřít dohodu o jmenování rozhodce, popř. aby sám navrhl jmenování rozhodce soudem. D. D. C. odstoupil dne 30.3.2010 a téhož dne svůj rezignační dopis doručil advokátní kanceláři J. K.. Navrhovatel podal poté soudu návrh na jmenování rozhodce dne 11.5.2010. Účastník 1) nebyl ničím zkrácen na svém právu aktivně zasáhnout do procesu jmenování nového rozhodce, když ovšem tohoto práva byl oprávněn využít pouze v mezích rozhodčí smlouvy a zákona, což neučinil.

S ohledem na uvedené navrhovatel soudu navrhl, aby na osobu [titul] [titul] [titul] M. B. bylo pohlíženo jako na osobu nijak nezúčastněnou na řízení o jmenování rozhodce. Navrhovatel se rovněž vyjádřil k postavení společností Towit Machinery Trading, AG., a Dumfries Holding, S.A., když v této souvislosti navrhovatel považoval za podstatné zmínit rozhodnutí, která byla vydána v rozhodčím řízení. Jednalo se jednak o usnesení ze dne 6.1.2010, které vydal P. K., jako předsedající rozhodce ve sporu Diag Human SE proti České republice, když společností Towit Machinery Trading, AG., Dumfries Holding, S.A., přiznal postavení vedlejších účastníků na straně žalobce.

Dne 29.3.2010 rozhodčí senát ve složení P. K., předsedající rozhodce, D. D. C. a [titul] [titul] M. K. [titul], rozhodli tak, že návrh Towit Machinery Trading, AG., na přiznání hlavního intervenienta se odmítá a návrh společnosti Dumfries Holding, S.A., na přiznání postavení hlavního intervenienta se odmítá.

Navrhovatel se rovněž vyslovil k právní moci a vykonatelnosti rozhodčího nálezu ze dne 4.8.2008.

Dne 4.8.2008 vydal tříčlenný rozhodčí senát ve složení [titul] [titul] K. R., [titul], [titul] [titul] M. P., [titul], a [titul] Z. R. v řízení vedeném ad hoc pod sp. zn. Rsp 06/2003 Konečný rozhodčí nález ve věci Diag Human SE proti České republice – Ministerstvo zdravotnictví, o náhradu škody. Rozhodčí nález byl stranám doručen dne 13.8.2008.

Tento Konečný rozhodčí nález doposud nenabyl právní moci a není vykonatelný, neboť obě strany sporu požádaly o jeho přezkoumání, když opačné tvrzení společnosti Diag Human SE je nepodložené a neodůvodnitelné. Navrhovatel má za to, že bylo řádně zahájeno řízení o přezkoumání Konečného rozhodčího nálezu, přičemž toto řízení doposud nebylo skončeno. Navrhovatel je toho názoru, že eventuální konstatování data nabytí právní moci a vykonatelnosti rozhodčího nálezu náleží do působnosti plně obsazeného přezkumného rozhodčího senátu.

Poté co byl dne 13.8.2008 Konečný rozhodčí nález doručen stranám řízení, pak obě strany podaly žádosti o přezkoumání tohoto Konečného rozhodčího nálezu. Dne 1.9.2008 byla společnosti Diag Human SE doručena žádost České republiky o přezkoumání Konečného rozhodčího nálezu a dne 12.9.2008 byla České republice doručena žádost společnosti Diag Human SE o přezkoumání Konečného rozhodčího nálezu. Obě strany sporu tedy podaly ve lhůtě 30 dnů od doručení Konečného rozhodčího nálezu žádost o jeho přezkoumání, což nutně vede ke konstituci přezkumného rozhodčího senátu a k zahájení přezkumné fáze rozhodčího řízení.

Dne 30.3.2010 oznámila společnost Diag Human SE Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, že bere svoji žádost o přezkoumání Konečného rozhodčího nálezu zpět. Navrhovatel nezpochybnuje to, že společnost Diag Human SE vzala svůj návrh zpět, je však zapotřebí zdůraznit, že přání Diag Human SE v řízení o přezkoumání rozhodčího nálezu dále nepokračovat se neodrazilo v žádném rozhodnutí, což nutně vede k závěru, že řízení ukončeno není.

Zákon č. 216/1994 Sb. hovoří o zpětvzetí žaloby pouze v § 23 písm. b), a to s tím, že se jedná o úpravu procesního postupu stálého rozhodčího soudu. Uvedená úprava umožňuje předsedovi stálého rozhodčího soudu vydat a podepsat usnesení o zastavení řízení v případě, že byla žaloba vzata zpět dříve než byl ustanoven senát nebo jmenován rozhodce. Rozhodčí řízení vedené společností Diag Human SE proti ČR je však řízením ad hoc, takže uvedené ustanovení týkající se institucionálního řízení použít nelze. V této souvislosti pak lze na základě ustanovení § 30 zákona č. 216/1994 Sb. použít přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu.

Navrhovatel dále odkazuje na příslušná ustanovení § 96 a § 167 o.s.ř., když má za to, že v souvislosti se zpětvzetím návrhu na zahájení řízení o přezkoumání Konečného rozhodčího nálezu musí být vydáno rozhodnutí, neboť pouze formou usnesení vydaného rozhodci o zpětvzetí lze přiznat právní účinky.

Česká republika zaslala společnosti Diag Human SE celkem 4 žádosti o přezkoumání Konečného rozhodčího nálezu, a to na 2 adresy advokátní kanceláře J. K. a na 2 adresy společnosti Diag Human SE ve Vaduzu. Česká republika doručila ve 30denní lhůtě druhému účastníku řízení žádost o přezkoumání Konečného rozhodčího nálezu, přičemž současně na téže listině jmenovala rozhodce pana [titul] [titul] M. K. [titul]. Navrhovatel považuje za prokázané, že společnost Diag Human SE žádosti obdržela, čímž byla splněna podmínka pro zahájení řízení o přezkoumání Konečného rozhodčího nálezu.

Navrhovateli je z průběhu řízení známa domněnka účastníka 1) o tom, že návrh na zahájení řízení nebyl ze strany ČR podán správnými osobami. K tomu navrhovatel uvedl, že Diag Human SE je účastníkem řízení a nikoli arbitrem či soudem a proto nemá pravomoc přezkoumávat právní úkony druhého účastníka a ze svých závěrů činit závazná procesní rozhodnutí. Otázku, zda Česká republika podala žádost o přezkoumání řádně, musí posoudit rozhodčí senát. Ve sporu Diag Human SE proti ČR musí být tedy nejprve konstituován přezkumný rozhodčí senát, který posoudí, zda odvolání podala osoba oprávněná či osoba řádně zastoupená.

V této souvislosti pak odkázal navrhovatel na závěry Nejvyššího soudu ČR obsažené v rozsudku 23 Cdo 4847/2009.

Pokud by rozhodčí senát nebo soud dospěl k závěru, že žádost o přezkoumání rozhodčího nálezu měl podepsat zaměstnanec Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových zařazený na Územním pracovišti v hl. m. Praze, který byl pověřen k jednání před soudy, pak navrhovatel tvrdí a dokazuje, že jedna ze žádostí o přezkoumání Konečného rozhodčího nálezu takovým zaměstnancem podepsána byla. Jedná se o pana [titul] P. P., který uvedená kritéria splňoval. Navíc písemné odůvodnění žádosti o přezkoumání Konečného rozhodčího nálezu bylo rovněž učiněno osobou splňující tato kritéria, jednalo se o paní [titul] S. M.. Ze všech těchto důvodů proto navrhovatel žádá, aby soud uznal řízení za řádně zahájené a aby rozhodl o návrhu navrhovatele, tedy jmenoval pro toto rozhodčí řízení třetího rozhodce.

Na závěry zdejšího soudu učiněné v průběhu jednání, které se konalo dne 6.9.2011, reagoval zástupce účastníka 1) J. K. přípisem doručeným soudu dne 7.10.2011. V tomto podání uvedl, že jmenovaný rozhodce pan D. D. C. rezignoval dne 30.3.2010. Následně po jeho rezignaci pak Diag Human SE v souladu s článkem II. rozhodčí smlouvy ze dne 18.9.1996 jmenoval rozhodcem [titul] B., a to dopisem adresovaným [titul] B. dne 28.4.2010. Téhož dne pak o jmenování informoval navrhovatele (i Ministerstvo zdravotnictví). [titul] B. funkci přijal, vyslovil souhlas se svým jmenováním dopisem ze dne 21.5.2010, o čemž účastník řízení 1) vyrozuměl účastníka řízení 2) a 4) dopisem ze dne 1.6.2010. Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových vzal jmenování tohoto rozhodce na vědomí, když s ním fakticky jako s rozhodcem jednal, neboť mu zaslal procesní podání ze dne 8.6.2010.

Účastník 1) dále ve vztahu k ustanovení § 9 Zákona o rozhodčím řízení uvedl, že strany se rozhodčí smlouvou dohodly jinak, a to tak, že každá ze stran má právo jmenovat jednoho rozhodce rozhodčího senátu. Nikoli tedy jednou, ale vždy jednoho. Toto ujednání platí i pro přezkumnou fázi řízení. Toto je tedy dohoda, jež má ve smyslu ustanovení § 9 Zákona o rozhodčím řízení platnost před zákonem. Pokud by strany hodlaly sjednat, že toto vzájemné právo je omezeno jen na prvního, nebo jen na jednoho jediného rozhodce, musely by to sjednat výslovně, a to neučinily.

K předpokládaném tvrzení navrhovatele, že pro případ jmenování [titul] B. nebyla uzavřena dohoda, pak účastník 1) uvedl, že pro případ jmenování [titul] P. ze strany navrhovatele rovněž nebyla sjednána jakákoli ad hoc dohoda.

Práva účastníka řízení 1) jmenovat jednoho rozhodce rozhodčího senátu je nezpochybnitelné i s ohledem k zásadě rovnosti stran rozhodčího řízení.

Navrhovatelem proklamované neuznání jmenování [titul] B. není než obstrukcí, vyloučenou zněním rozhodčí smlouvy, zákonem a průkaznou praxí, kterou strany v témže rozhodčím řízení spolu zavedly.

Praxe, kterou strany spolu zavedly, je interpretačním pravidlem v obchodně právních vztazích. Není důvodu nevztáhnout toto pravidlo i na tuto obchodně právní věc a rozhodčí smlouvu. Strany mají v rozhodčím řízení rovné postavení a musí jim být dána plná příležitost k uplatnění jejich práv.

Na toto podání účastníka 1) reagoval dne 26.10.2011 navrhovatel, který uvedl, že činí nesporným to, že prostřednictvím AK J. K. obdržel dne 30.3.2010 dopis (e-mail), kterým rozhodce D. D. C. odstupuje z funkce. Jaké k tomu vedly tohoto rozhodce motivy, je pro toto řízení nepodstatné. Navrhovatel rovněž učinil nesporným, že dne 30.4.2010 obdržel dopis účastníka 1), datovaný dne 28.4.2010, ve kterém je uvedeno, že účastník 1) jmenoval rozhodce přezkumného rozhodčího senátu k přezkoumání Konečného rozhodčího nálezu dne 4.8.2008, a sice pana [titul] B.. Dle názoru navrhovatele však doručení tohoto dopisu nemá za následek účinné jmenování rozhodce. Nelze souhlasit s tvrzením, že Diag Human SE jmenoval rozhodce [titul] B. v souladu s čl. II. rozhodčí smlouvy.

Smluvní ujednání obsažené v článku II. rozhodčí smlouvy nijak nesouvisí s posuzovanou situací ze dne 30.3.2010, když se pan D. D. C. své funkce rozhodce vzdal. Ustanovení čl. II. a čl. V. rozhodčí smlouvy hovoří srozumitelně výhradně o jmenování rozhodce v souvislosti s počátkem řízení, na jiné situace nedopadá.

Zákon nehovoří o tom, jakou formou má být uzavřena dohoda stran ohledně mechanismu jmenování nového rozhodce, který má nahradit svého předchůdce, který se funkce vzdal. Přínejmenším je nutno předpokládat, že má být uzavřena mlčky, což se nestalo. Tato situace nutně vedla k tomu, aby bylo jmenování rozhodce přeneseno na soud. Pokud účastník 1) shledává nejasnosti ohledně rozhodce [titul] P., pak je měl vyslovit v minulosti. Nejpozději tak mohl učinit podle § 31 písm. c) zák. č. 216/1994 Sb. ve lhůtě stanovené § 32 tohoto zákona. Účastníku 1) není a nebylo odíráno rovné postavení. Rozhodčí smlouva vychází z vůle obou stran podřídit se pravidlům stanoveným touto smlouvou a zákonem o rozhodčím řízení, přičemž způsob, jakým se jmenuje rozhodce, nahrazující svého předchůdce, který se své funkce vzdal, byl již v době uzavření rozhodčí smlouvy upraven pouze v ustanovení § 9 odst. 2 uvedeného zákona.

Z výše uvedeného navrhovatel dovozuje, že [titul] B. není a nikdy nebyl řádně jmenovaným rozhodcem.

K výzvě soudu se pak k tomuto podání navrhovatele přípisem doručeným zdejšímu soudu dne 14.11.2011 vyjádřil právní zástupce účastníka 1) J. K.. Pokud jde o otázku jmenování rozhodce přezkumného senátu za prvního účastníka, pak uvedl, že je překvapivé, že navrhovatel zpochybňuje účastníku tak zásadní procesní právo v arbitráži, jako je jmenování jednoho rozhodce rozhodčího senátu. Upírá mu tak právo, které sám v témže řízení vykonal. Právo jmenovat jednoho z členů senátu patří k nejpodstatnějším procesním právům účastníků rozhodčího řízení.

Skutkově je mezi stranami nesporné, že rozhodce pan D. D. C., jmenovaný prvním účastníkem, rezignoval a ten ve sjednané lhůtě jmenoval na jeho místě rozhodce [titul] M. B.. Pokud navrhovatel uvádí, že toto jmenování neakceptoval, pak je třeba skutkově doplnit tu

skutečnost, že to nebyl navrhovatel (Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových), jenž rozhodce B. neakceptoval. Ten s ním již jako s rozhodcem jednal, když jako rozhodci mu 8.6.2010 dokonce zaslal procesní vyjádření. Tím, kdo jej neakceptoval, bylo nekompetentní Ministerstvo zdravotnictví, které, aniž je příslušné k procesním úkonům v této věci, podalo návrh na jmenování jiného rozhodce. Pokud navrhovatel postrádá svůj ad hoc souhlas, udělený účastníkovi k jmenování jednoho rozhodce, pak žádný takovýto souhlas není potřebný. To proto, že strany již v rozhodčí smlouvě ujednaly, že každá z nich má právo si jmenovat jednoho rozhodce rozhodčího senátu. V tomto svém vyjádření zároveň též právní zástupce účastníka 1) požaduje, aby se navrhovatel prostřednictvím soudu vyjádřil k otázkám níže uvedeným.

Jedná se jednak o to, zda Česká republika jmenovala rozhodcem přezkumného rozhodčího senátu [titul] K. a pokud tento rezignoval na funkci, zda za tohoto rozhodce byl jmenován rozhodcem titul] P.. a dále, zda to bylo učiněno i na základě rozhodčí smlouvy a nikoli na základě jiné dohody. Další otázka je pak ta, zda Česká republika vykládala pro tuto situaci rozhodčí smlouvu tak, že zajišťuje každé straně, aby jmenovala jednoho rozhodce rozhodčího senátu. Rovněž se účastník 1) zabývá otázkou, zda Česká republika potvrzuje, že stejně vykládala rozhodčí smlouvu, když rezignoval předsedající rozhodce [titul] K.. Podle nynějšího výkladu by jeho náhradníka již jmenování rozhodci neměli pravomoc jmenovat. Přesto stát přiznal oběma rozhodcům pravomoc jmenovat na místo [titul] J., [titul] R..

V tomto řízení tedy stát skutečně vykonal svoje procesní právo jmenovat za svého rozhodce, jež rezignoval, autonomně rozhodce jiného.

Účastník 1) se v tomto svém vyjádření rovněž zabývá problematikou právní moci Konečného rozhodčího nálezu. Dále se účastník 1) shodl s navrhovatelem, že na zpětvzetí přezkumné žádosti dopadá subsidiárně režim občanského soudního řádu. Pokud však navrhovatel tvrdí, že zpětvzetí přezkumné žádosti není účinné, dokud o jeho přípustnosti nerozhodne soud, pak toto je zcela mylný předpoklad. Argumentace § 96 občanského soudního řádu je nepřiléhavá, neboť toto ustanovení se vztahuje pouze na zpětvzetí návrhu, tedy žaloby. V daném případě se však jedná o zpětvzetí odvolání, když nesouhlas druhé strany je irelevantní a soud nemá pravomoc o jeho účinnosti rozhodovat. Od účinnosti novely občanského soudního řádu, tedy ode dne 1.1.1992 soud nemá pravomoc rozhodovat o připuštění zpětvzetí odvolání, ale je povinen řízení zastavit.

Účastník 1) dále argumentuje ustanovením § 222 odst. 1 o.s.ř., podle něhož, jestliže odvolatel vezme odvolání zpět, právní moc napadeného rozhodnutí nastane, jako kdyby k podání odvolání nedošlo. Účastník 1) se prostřednictvím svého právního zástupce v tomto podání rovněž podrobně vyjadřuje k otázce přezkumné žádosti České republiky, tedy zda přezkumnou žádost namísto zaměstnance Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových mohl podat ministr zdravotnictví. Podle účastníka 1) ode dne 30.6.2004, kdy Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových oznámil rozhodcům svůj vstup do řízení, jsou jakékoli procesní úkony Ministerstva zdravotnictví v rozhodčím řízení s účastníkem neúčinné.

Otázkami důvodu žádosti o přezkoumání Konečného rozhodčího nálezu ze dne 4.8.2008 podanou ministrem zdravotnictví není třeba se v tomto řízení dále zabývat. V tomto podání se účastník 1) opakovaně vyjadřuje k otázce okruhu účastníků, když má za to, že stanovisko soudkyně JUDr. Šedivé nesnese kritéria zákona na první pohled. Po vyhlášení rozsudku Nejvyššího soudu bylo povinností soudu I. stupně doručit rozsudek všem účastníkům. Okruh účastníků podle názoru Nejvyššího soudu není vymezen záhlavím, ale

zákonem, což uvedl Nejvyšší soud závazně pro nižší soudy. Jakýkoli další postup proto zatěžuje toto řízení zmatečností, neboť odpírá účastníkům tohoto řízení možnost se jej účastnit již tím, že jím nebyl doručen rozsudek Nejvyššího soudu v této věci ze dne 15.10.2010.

Další jednání ve věci se konalo u zdejšího soudu dne 29.11.2011. Soud si v souvislosti s přípravou tohoto jednání musel v mezidobí odpovědět na otázku, zda-li [titul] [titul] [titul] M. B. je účastníkem tohoto řízení či nikoli, když pro případ, že by dospěl ke kladnému stanovisku, musel by jej k dnešnímu jednání obeslat. Soud poté, co prostudoval listinné důkazy, které byly předloženy účastníkem 1), dále poté co přezkoumal příslušná ustanovení rozhodčí smlouvy a Zákona o rozhodčím řízení dospěl k závěru, že [titul] [titul] [titul] M. B. účastníkem tohoto řízení není. Podrobné odůvodnění tohoto závěru soudu je uvedeno v další části rozsudku.

Poté, co soud sdělil účastníkům řízení tento svůj závěr, vystoupila zástupkyně účastníka 1) Diag Human SE, když sdělila soudu, že vzhledem k tomu, že ten rozhodl o tom, že [titul] [titul] M. B. není účastníkem tohoto řízení, pak vznáší námitku podjatosti vůči soudkyni JUDr. Nataše Reichlové.

Následně na to pak soud reagoval tím způsobem, když v souladu s ustanovením § 15a o.s.ř. konstatoval, že účastník je povinen námitku podjatosti soudce uplatnit nejpozději před prvním jednáním, kterého se zúčastnil soudce, o jehož vyloučení jde. V tomto ustanovení je dále uvedeno, že nevěděl-li v té době o důvodu vyloučení účastník, nebo vznikl-li tento důvod později, může námitku uplatnit do 15 dnů poté, co se o něm dozvěděl.

V této souvislosti pak byla právní zástupkyně účastníka Diag Human SE vyzvána k tomu, aby zdůvodnila, z jakého důvodu nyní, tedy v době, když při prvním jednání ve věci námitku podjatosti vůči osobě soudce nepřednesla, ji vznáší nyní a že je tedy třeba, aby zdůvodnila, jaké okolnosti ji k vznesené námitce pojatosti vedou, tedy, zda je to ta okolnost, týkající se účastenství pana M. B. v tomto řízení.

Na to reagovala právní zástupkyně účastníka 1), že v průběhu řízení seznala, že si soud nepřipojil rozhodčí spis, když má za to, že bez připojení rozhodčího spisu rozhodnout nelze a z toho důvodu bude toto řízení zatíženo procesní vadou, když soudce, tento důkaz neprovedl.

Soud následně sdělil účastníkům řízení, že přes tuto skutečnost, že účastník Diag Human SE má za to, že soudce je podjatý, ve věci jednat bude, když toto mu umožňuje ustanovení § 15b o.s.ř., kde v ustanovení odstavce 2) je uvedeno, že byla-li námitka podjatosti uplatněna před nebo v průběhu jednání, při němž byla věc rozhodnuta, a pokud má soud za to, že námitka není důvodná (a vzhledem k tomu, že měl soud zato, že ve věci bude vydáno rozhodnutí), když poté co případně účastník Diag Human SE proti tomuto rozhodnutí podá odvolání, bude věc předána Vrchnímu soudu v Praze, který rozhodne jak o odvolání, tak i o námitce podjatosti vůči osobě soudce JUDr. Nataše Reichlové. V průběhu řízení rovněž soudkyně JUDr. Nataša Reichlová sdělila, že má za to, že ve věci podjata není, neboť nemá žádný vztah k účastníkům řízení, jejich zástupcům ani k projednávané věci.

V průběhu řízení, které následovalo, pak soud připustil změnu žalobního petitu, tak jak jej navrhoval navrhovatel v následujícím znění: „Soud připouští, aby byl změněn žalobní petit tak, že bude vydán rozsudek, kterým jmenuje soud pana P. K., nar. xxx, bytem xxx, xxx, PSČ

xxx, rozhodcem pro rozhodčí řízení ad hoc ve věci přezkoumání Konečného rozhodčího nálezu vydaného dne 4.8.2008 sp. zn. RSP 06/2003 v rozhodčím řízení ad hoc ve sporu o náhradu škody mezi stranami Diag Human SE a Českou republikou – Ministerstvo zdravotnictví, za které jedná Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových“.

V řízení byl zjištěn následující skutkový stav:

Dne 4.8.2008 byl v rozhodčím řízení vedeném pod sp. zn. Rsp 06/2003 vydán rozhodčí nález, když se jednalo o rozhodčí nález vydaný ve sporu strany žalující Diag Human SE proti straně žalované České republice – Ministerstvo zdravotnictví, o náhradu škody ve výši 5 770 780 000,-- Kč a úroky z prodlení do 30.6.2007 ve výši 7 487 684 791,-- Kč s dalším příslušenstvím a dále hmotné a nehmotné zadostiučinění. Uvedený rozhodčí nález byl vydán [titul] [titul] K. R. [titul], předsedajícím rozhodcem, [titul] [titul] M. P. [titul], a [titul] Z. R..

Dne 22.8.2008 adresuje Ministerstvo zdravotnictví ČR dopis [titul] [titul] M. K., [titul], když ministr zdravotnictví MUDr. Tomáš Julínek, MBA., jmenuje tohoto rozhodce ve věci přezkoumání Konečného rozhodčího nálezu vydaného dne 4.8.2008 v rozhodčím řízení o náhradu škody. Dne 29.8.2008 adresuje [titul] [titul] M. K. [titul], MUDr. Tomáši Julínkovi dopis, kdy ho ujišťuje, že je mu velkou ctí přijmout funkci rozhodce ve sporu České republiky se společností Diag Human SE. V čestném prohlášení vypracovaném ve smyslu ustanovení § 5 odst. 2 zákona č. 216/1994 Sb. o rozhodčím řízení pak M. K. potvrzuje přijetí funkce rozhodce a v souladu s ustanovením § 8 Zákona o rozhodčím řízení prohlašuje, že není podjatý. Dne 11.9.2008 adresuje advokátní kancelář J. K. dopis [titul] [titul] M. K., kdy se konstatuje, že advokátní kancelář J. K. stále zastupuje žalobce, v daném případě společnost Diag Human SE v uvedeném sporu.

Dne 12.9.2008 adresuje advokátní kancelář J. K. České republice Ministerstvu zdravotnictví s podacím razítkem ze dne 12.9.2008 žádost o přezkoumání Konečného rozhodčího nálezu ze dne 4.8.2008, žalobce Diag Human SE. Dne 11.9.2008 adresuje advokátní kancelář J. K. České republice Ministerstvu zdravotnictví dopis, kdy sděluje, že jmenoval rozhodce přezkumného rozhodčího senátu k přezkoumání konečného rozhodčího nálezu. Uvedeným rozhodcem je pan D. D. C., bytem Curych. Dne 24.9.2008 adresuje advokátní kancelář Xxx a partneři náměstkovi ministra zdravotnictví [titul] M. S. dopis, kdy mu M. K. sděluje, že mu bylo oznámeno jmenování rozhodce pana D. D. C.. Dne 18.9.2008 adresuje [titul] [titul] J. N., advokátka, dopis panu D. D. C., když obsahem dopisu je skutečnost, že byla obdržena zpráva, že byl jmenován rozhodcem v uvedeném sporu.

Dále je zde uvedeno, že podle rozhodčí smlouvy mají 30denní lhůtu na to, aby se dohodli na osobě předsedajícího rozhodce. Dne 17.10.2008 adresuje advokátní kancelář Xxx a partneři dopis M. S., náměstku ministra zdravotnictví, kdy podepsaný M. K. si dovoluje sdělit, že ve sporu Diag Human SE odmítl rozhodce navrhované za stranu žalující s tím, že navrhl jiného předsedajícího rozhodce. Dne 22.8.2008 adresuje Ministerstvo zdravotnictví České republiky k rukám J. K. přípis, když se jedná o přípis adresovaný na advokátní kancelář J. K. xxx, když se v daném případě jedná o žádost o přezkoumání Konečného rozhodčího nálezu vydaného dne 4.8.2008 v rozhodčím řízení ad hoc. K uvedenému dopisu je připojena doručka pro J. K. jednak na adrese xxx a dále na adrese xxx.

Uvedená žádost o přezkoumání Konečného rozhodčího nálezu byla podepsána Českou republikou – Ministerstvem zdravotnictví MUDr. Tomášem Julínkem, MBA., ministrem a dále Českou republikou – Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových

[titul] M. V., xxx. Z listiny opatřené hlavičkou Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových ze dne 9.6.2006 soud zjistil, že [titul] M. V., xxx, pověřuje zaměstnance Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových [titul] P. P., kdy jmenovaný je oprávněn zastupovat generálního ředitele v době jeho nepřítomnosti v plném rozsahu podle organizačního řádu Úřadu.

Dne 13.8.2008 adresuje [titul] [titul] K. R. [titul], [titul] J. H. z Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových dopis, kde je uvedeno, že ve smyslu usnesení č. 66 ze dne 4.8.2008 je Vám předán Konečný rozhodčí nález ze dne 4.8.2008 v tomto sporu. V průběhu řízení soud rovněž zkonstatoval obsah rozsudku Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 23 Cdo 4847/2009 – 487 ze dne 14.10.2010, z něhož mimo jiné zjistil, že je na něm vyznačena Obvodním soudem pro Prahu 6 doložka právní moci, a sice dne 25.11.2010.

Dne 11.4.2011 adresuje P. K., [titul], dopis Městskému soudu v Praze, který je adresován k rukám Nataši Reichlové. V uvedeném dopise P. K. sděluje, že souhlasí s tím, aby byl jmenován rozhodcem ve výše uvedeném sporu.

Dne 28.4.2010 adresuje advokátní kancelář J. K. dopis České republice – Ministerstvu zdravotnictví, když obsahem tohoto dopisu je sdělení, že na základě rezignace žalobcem jmenovaného rozhodce pana D. D. C., jež byla předsedajícím rozhodci doručena dne 30.3.2010, jmenovala společnost Diag Human SE dnešním dnem rozhodcem přezkumného rozhodčího senátu pana [titul] [titul] [titul] M. B., [titul] xxx, xxx xxx.

Dne 6. ledna 2010 rozhodl P. K. jakožto předsedající rozhodce ve sporu Diag Human SE proti České republice o náhradu škody tak, že společnosti Towit Machinery Trading, AG., a společnosti Dumfries Holding, Ltd., se přiznává postavení vedlejších účastníků na straně žalobce.

Dne 18.9.1996 byla mezi smluvními stranami Česká republika – Ministerstvo zdravotnictví jakožto č. 1 a smluvní stranou č. 2 Diag Human a.s. podepsána rozhodčí smlouva, uzavřená podle ustanovení § 2 zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů.

Dne 30.3.2010 adresuje advokátní kancelář J. K. dopis rozhodcům přezkumného rozhodčího senátu ve věci žalobce Diag Human SE proti České republice, kdy toto sdělení je adresováno jak předsedajícím rozhodci panu P. K., tak [titul] [titul] M. K. a současně Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, Územní pracoviště hl. m. Prahy. Obsahem tohoto dopisu je potvrzení e-mailové zprávy a připojené sdělení pana D. D. C.. V daném případě se jedná o jeho rezignaci na funkci rozhodce v této věci z důvodů tam uvedených. Součástí tohoto podání je pak kopie podání, jíž bere žalobce svoji žádost o přezkoumání rozhodčího nálezu doručené žalované straně zpět.

Dne 29.3.2010 adresuje advokátní kancelář J. K. dopis České republice – Ministerstvu zdravotnictví, dále Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, Územní pracoviště v hl. m. Praze, když obsahem tohoto podání je zpětvzetí žádosti o přezkoumání Konečného rozhodčího nálezu ze dne 4.8.2008.

Dne 30.3.2010 adresuje D. D. C. e-mail J. K., když předmětem tohoto e-mailu je rezignace uvedeného rozhodce. Tato rezignace byla posléze zaslána i k dokumentu, který byl adresován P. K. a M. K.. Z dokumentu opatřené hlavičkou Ministerstva zdravotnictví

České republiky ze dne 11.5.2010 soud zjistil, že se jedná o návrh navrhovatele na jmenování rozhodce. Navrhovatelem je zde Česká republika – Ministerstvo zdravotnictví, odpůrce Diag Human SE. Na uvedené listině je pak prezenční razítko Obvodního soudu pro Prahu 6 s datem 11.5.2010, když v uvedeném návrhu Česká republika jakožto navrhovatel žádá, aby ve sporu vedeném mezi Diag Human SE a Českou republikou – Ministerstvem zdravotnictví byl soudem jmenován rozhodce, a to sice [titul] [titul] J. S., [titul].

Z listiny opatřené hlavičkou Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových ze dne 27.12.2010 soud zjistil, že se jedná o návrh na zahájení řízení o jmenování rozhodce, když tento dokument je adresován Městskému soudu v Praze, Spálená 2. V daném případě se jedná o nový návrh na zahájení řízení na jmenování rozhodce [titul] [titul] J. S..

Dne 12. ledna 2010 bylo P. K. jako předsedajícím rozhodcem ve sporu Diag Human SE proti České republice o náhradu škody vydáno usnesení, když podstatou tohoto rozhodnutí jsou ty skutečnosti, že pokud jde o společnost Towit Machinery Trading, AG., a společnost Dumfries Holding, Ltd., pak se účastníkům poskytuje možnost 30 dnů vyjádřit se k žalobám z hlavní intervence podanými na oba hlavní účastníky.

Soud dále provedl důkaz dopisem advokátní kanceláře [titul] I. S. adresovaný [titul] [titul] M. K., tak jeho advokátní kanceláři a rovněž P. K., když se jedná o návrh na rozhodnutí o přiznání postavení buď hlavního intervenenta nebo vedlejšího žalobce ve vztahu ke společnosti Towit Machinery Trading, a.s., když se jednalo o podání za společnosti Towit Machinery Trading, AG. a Dumfries Holding, Ltd.

Dne 4. ledna 2010 adresuje společnost Dumfries Holding, Ltd. žádost jednak předsedajícímu rozhodci Hospodářské komory ČR P. K. a dále [titul] [titul] M. K., když se jedná o návrh na rozhodnutí o přiznání postavení hlavního intervenenta v právní věci Diag Human SE versus Česká republika o zaplacení peněžité pohledávky.

Dne 29.3. 2010 rozhodčí senát složený z předsedy P. K., dále rozhodce D. D. C. a Titul] [titul] M. K., [titul], rozhodl o tom, že návrh společnosti Towit Machinery Trading, AG., na přiznání postavení hlavního intervenienta se odmítá a dále rovněž, že návrh společnost Dumfries Holding, Ltd., na přiznání postavení hlavního intervenienta se odmítá.

Dne 22.8.2008 adresuje Ministerstvo zdravotnictví České republiky žádost o přezkoumání rozhodčího nálezu společnosti Diag Human SE, Lichtenštejnské knížectví, když jedna ze žádostí je adresována společnosti Diag Human SE na adresu Vaduz, Heilig Kreuz 6, 9492, Vaduz.

K důkazu byla ještě provedena další žádost o přezkoumání Konečného rozhodčího nálezu ze dne 22.8.2008 s hlavičkou Ministerstva zdravotnictví České republiky, která byla adresovaná společnosti Diag Human SE tentokrát na adresu Vaduz, Bradafant 7, 9492 Vaduz, Lichtenštejnské knížectví a písemnost pak byla adresátovi doručena dne 1.9.2008, což soud zjistil z předložené doručky.

Dne 9.6.2006 bylo Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových vystaveno pověření [titul] P. P.. Rovněž tak dne 26.11.2008 bylo vystaveno pověření paní [titul] S. M., když tato je Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových pověřena k jednání za stát před soudy. Uvedenou listinu podepsal [titul] M. V., xxx.

Soud rovněž provedl rovněž důkaz listinami označenými jako vnitřní předpis Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, když se jednalo o organizační řád Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, jak vyplývá ze změn a doplnění provedených dodatky č. 1, 2, 3, 4 a 5. Uvedený příkaz je datován 31. ledna 2005.

Dne 16.5.2011 vydal rakouský obchodní soud Vídeň, Rakouská republika, usnesení o prohlášení o vykonatelnosti a souhlas s exekucí v Rakousku ve vztahu k exekuční věci vymahatele Diag Human SE proti povinnému Česká republika – Ministerstvo zdravotnictví pro částku ve výši 24 089 400,-- Kč včetně příslušenství, když tímto usnesením se návrh domáhající strany ze dne 18.4.2011 na vymáhání pohledávky ve výši 24 089 400,-- Kč a nákladů na tento návrh stanovený ve výši 5 718 064 EUR zástavou a prodejem movitých fyzických věcí všeho druhu, které se nacházejí v opatrování povinného a zástava a převod za účelem zabavení cenných papírů uvedených v § 296 Exekučního řádu tímto schvaluje.

S tímto dokumentem pak souvisí listina s hlavičkou Rakouská republika, Obvodní soud Vídeň vnitřní město, když se jedná o žádost o doručení v exekuční věci vymahatele Diag Human SE proti povinnému Česká republika – Ministerstvo financí, zastoupený kanceláří Salphius GmbH.. Rakouský soud předkládá uvedenou písemnost se žádostí o její doručení prostřednictvím příslušného rakouského zastupitelského úřadu příjemce.

Dne 18.3.2011 vypracoval [titul] [titul] K. R. [titul], CSc., listinu označenou jako „K žádosti společnosti Diag Human SE jakožto strany žalující“, když se [titul] R. vyjadřuje k jednotlivým skutečnostem ve vztahu k rozhodčímu řízení sp. zn. RSP 06/2003. Dne 13.6.2011 adresuje [titul] K.. [titul] K. R. [titul] xxx xxx Úřadu pro zastupování ve věcech majetkových [titul] M. V. sdělení, kde uvádí, že veškeré dokumenty, které mu byly stranami sporu ve sporu Rsp 06/2003 doručeny, jsou založeny v rozhodčím spise stejně tak jako veškeré písemnosti, které vyhotovil a zaslal na adresu právních zástupců sporných stran.

V tomto dopise dále [titul] R. uvádí, že celý spis předal dne 15.9.2009 tehdejšími členům přezkumného rozhodčího senátu, a sice P. K., [titul] K. a D. D. C.. Není mu známo, kde se v současné době uvedený spis nachází.

Dne 22.6.2011 adresuje [titul] M. K. [titul] P. H., Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových dopis, kdy reaguje na dotaz Úřadu ze dne 17.6.2011, když sděluje, že neobdržel žádnou listinu datovanou dne 18.3.2011 obsahující sdělení [titul] [titul] K. R. k žádosti společnosti Diag Human SE a proto tato není ani založena ve spise o rozhodčím řízení. Částí tohoto dopisu je potvrzení s tím, že žádná písemnost datovaná dnem 18. března 2011 a nadepsaná [titul] [titul] K. R. [titul] nebyla nikým založena do rozhodčího spisu vedeného ve věci Diag Human SE proti České republice.

Dne 9.8.2011 adresuje advokátní kancelář J. K. Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových dopis, když sděluje panu H., na základě jeho dopisu ze dne 15.7.2011, že požadovat vůči komukoliv mimo [titul] K. vysvětlení či předložení listin, nepatří mezi pravomoci Úřadu, zvláště pak, nejde-li o soudní řízení, ve kterém Úřad jedná.

Dne 11.11.2008 vypracovala advokátní kancelář J. K. písemnost adresovanou jednaku rozhodčímu senátu k Rsp 06/2003, dále předsedajícímu rozhodci [titul] [titul] K. R. [titul], a současně Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, když se jedná o návrh na odmítnutí přezkumné žádosti České republiky.

Soud zkonstatoval rovněž obsah dokumentu zpracovaného dne 10.6.2011 [titul] [titul] A. G., [titul] , když se jednalo o stanovisko k otázce právní moci a vykonatelnosti Konečného rozhodčího nálezu vydaného dne 4.8.2008 a rovněž tak stanovisko [titul] [titul] M. B., když se jednalo o stanovisko podle českého práva v souvislosti s exekučními řízeními a řízeními o uznání vykonatelnosti zahájenými k návrhu Diag Human SE mimo území České republiky.

Dne 1.6.2010 vyhotovila advokátní kancelář J. K. dopis adresovaný jednak P. K. a dále [titul] [titul] M. K., když obsahem tohoto dopisu je sdělení, že dne 22.5. (rok zde není uveden) bylo žalobci doručeno sdělení, jímž [titul] M. B. jmenovaný rozhodcem přezkumného rozhodčího senátu dne 28.4.2010 přijal funkci rozhodce.

Dne 8.6.2010 adresuje Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových P. K., dále [titul] [titul] M. K. a dále [titul] [titul] [titul] M. B. dopis, ve které se konstatuje, že žalovaný obdržel dne 22.4.2010 sdělení od rozhodce [titul] M. K. a dále, že žalovanému byl dne 13.5.2010 doručen soubor kopií různých listin s průvodním dopisem vystaveným D. D. C., když Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových uvádí, že dokumenty označené daty 8. ledna 2010, 23. října 2009, 19. ledna 2010 a 10.2.2010, které byly v kopiích doručeny D. D. C., nejsou součástí rozhodčího spisu.

Dne 27.5.1998 vydali rozhodci ve složení [titul] J. M., předsedkyně rozhodčího senátu, [titul] O. K., [titul] , rozhodce, a [titul] B. P., rozhodce, rozhodčí nález, kterým byl mezitímní rozhodčí nález ve věci žalující strany Diag Human SE zastoupený [titul] J. O. proti žalované straně České republice – Ministerstvu zdravotnictví změněn tak, že žalobní nárok na náhradu škody uvedený v první větě bodu 2. mezitímního rozhodčího nálezu uplatněný žalobou ze dne 15.10.1996 k rozhodčímu soudu je, pokud jde o základ nároku, po právu a námitka promlčení není důvodná. V bodě 2. pak rozhodci rozhodli, že žalobní nárok na nehmotné zadostiučinění – omluvný dopis uvedený v bodu 2. mezitímního rozhodčího nálezu uplatněný žalobou ze dne 15.10.1996, je po právu.

Dne 28.4.2010 adresuje advokátní kancelář J. K. panu [titul] [titul] [titul] M. B. dopis, ve kterém jej informuje, že jeho klient evropská společnost Diag Human SE, se sídlem ve Vaduzu, Lichtenštejnsko, jako strana žalující v rozhodčím řízení vedeném proti České republice, jmenuje M. B. členem rozhodčího soudu. Uvedená listina je přeložena z jazyka francouzského, když je opatřena potvrzením tlumočnicka a dále apostillou Švýcarské konfederace, kantonu Curych.

Dne 21.5.2010 adresuje [titul] [titul] [titul] M. B., advokát, panu J. K. dopis, ve kterém sděluje, že přijímá jmenování členem rozhodčího soudu k výše uvedenému řízení. Uvedená listina je úředně ověřeným překladem z jazyka francouzského, když je opatřena tlumočnickou doložkou.

Soud rovněž zkonstatoval obsah listiny s hlavičkou MEDICAL TRIBUNE CZ, když se v daném případě jednalo o článek Zpravodaje ze dne 7.11.2011. Uvedený Zpravodaj je určen odborníkům ve zdravotnictví, když v uvedeném je uvedeno, že novým arbitrem za Diag Human je xxx B.. V uvedené tiskovině se rovněž uvádí, že první náměstek Ministerstva zdravotnictví M. S. řekl ČTK, že tuto skutečnost berou na vědomí. Rovněž listina datovaná 30.4.2010, která je pravděpodobně jakýmsi výtažkem z tisku, obsahovala sdělení, že firma Diag Human jmenovala nového rozhodce do přezkumného senátu, když se jím stal xxx xxx M. B. s tím, že opět náměstek Ministerstva zdravotnictví M. S. uvedenou skutečnost vzal na vědomí.

Dne 30.10.2011 adresuje advokátní kanceláře J. K. Ústavnímu soudu v Brně ústavní stížnost, kdy předmětem této stížnosti je návrh na zrušení usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 24.6.2011, č.j. Ncp 1590/2011 – 46. Z listiny označené hlavičkou Ústavní soud, Joštova 8, 660 83 Brno, ze dne 7.10.2011 soud zjistil, že Ústavní soud potvrzuje, že dne 6.10.2011 obdržel návrh na zahájení řízení, který byl registrován pod sp. zn. II.US 2985/11, když zpravodajem bylo podle rozvrhu práce Ústavního soudu ustanoven JUDr. Jiří Nikodým.

Dne 18.4.2011 adresuje Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových advokátní kanceláři J. K. dopis označený jako odmítnutí výzvy společnosti Diag Human SE k poskytnutí peněžitého plnění ve výši 10 136 801 365,40 Kč. V tomto přípise Česká republika - Ministerstvo zdravotnictví, na místo kterého v rozhodčím a soudním řízení jedná Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, tímto společnosti Diag Human SE a jejímu právnímu zástupci J. K. sdělil, že doposud nebylo ukončeno přezkumné rozhodčí řízení, což znamená, že Konečný rozhodčí nález ze dne 4.8.2008 nenabyl právní moci a není vykonatelný. Z uvedeného důvodu nelze akceptovat požadavek společnosti Diag Human SE na zaplacení částky ve výši 10 136 801 365,40 Kč.

Dne 23.8.2010 adresuje M. B., [titul], [titul] titul] Re., dopis Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, kde uvádí, že s výjimkou Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, který mu doručil dopis dne 8.6.2010, ho dosud nekontaktoval žádný z kolegů rozhodců ani nikdo ze stran. Od doby, kdy byl jmenován a funkci přijal, se mu nepodařilo zjistit, zda řízení jakkoli pokračuje. V tomto dopise rovněž M. B. žádá Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových o potvrzení, že jedná tento Úřad jako jediný zástupce státu, který je oprávněn k zastupování.

Dne 22.9.2010 adresuje Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových M. B. dopis, z něhož vyplývá, že podle názoru Úřadu nelze přehlédnout skutečnosti bránící tomu, aby bylo ze strany Úřadu akceptováno jmenování M. B. rozhodcem. Podle informací Úřadu, strana žalovaná tedy ČR – Ministerstvo zdravotnictví nesouhlasí s jmenováním jeho osoby, tudíž nedošlo ohledně jmenování k dohodě mezi stranami podle ustanovení § 9 odst. 2 zákona č. 216/1994 Sb.. Dopis se rovněž zmiňuje o té skutečnosti, že v současné době je v souvislosti s obsazením funkce rozhodce vedeno řízení před Obvodním soudem pro Prahu 6. Přílohou tohoto dopisu je doručka svědčící o doručení této listiny M. B..

Z dopisu sepsaného M. K., rozhodcem jmenovaným za Českou republiku (datum zde uvedeno není), adresovaného [titul] J. K. a Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových soud zjistil, že zde [titul] K. uvádí, že se na něj obrátil [titul] B. s tím, že byl jmenován rozhodcem za stranu žalující ve sporu společnosti Diag Human SE proti České republice na místo pana D. D. C.. Dále v uvedeném dopise [titul] K. uvádí, že podle ustanovení § 9 odst. 2 zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, jmenuje soud na návrh kterékoli strany nebo rozhodce nového rozhodce, pokud se původní rozhodce vzdal funkce, ovšem, pokud se strany nedohodly jinak. Dále zde uvádí, že, protože v rozhodčí smlouvě žádné ujednání pro případ abdikace rozhodce není, dovoluje si [titul] K. požádat o sdělení, zda došlo k dohodě stran podle ustanovení § 9 odst. 2 cit. zákona, zda tedy může [titul] K. jednat s [titul] B. jakožto rozhodcem za stranu žalující.

Dne 6.12.2010 adresuje Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových [titul] K. dopis, když uvedený dopis je reakcí na dotaz, zda je možné s panem M. B. jednat jako se jmenovaným rozhodcem ve sporu Diag Human SE proti České republice. V uvedeném dopisu

se zároveň uvádí, že [titul] M. B. není ani nebyl řádně jmenovaným rozhodcem ve věci Diag Human SE proti České republice. Přílohou uvedeného dopisu pak byly doručeny svědčící o tom, že uvedený dopis byl doručen jak M. B., tak [titul] K..

V průběhu řízení soud uložil navrhovateli, aby se v souladu s dotazem právní zástupkyně účastníka 1) vyjádřil k listině opatřené razítkem ze dne 9.6.2006, když se jednalo o pověření [titul] P. P. (č.l. 714 spisu). K této listině pak navrhovatel uvedl, že uvedená listina úzce souvisí s organizačním řádem, který byl k důkazu prováděn a byl do spisu založen v souvislosti s tím, že soudem byla navrhovateli položena otázka, aby zaujal své stanovisko k tomu, zda Konečný rozhodčí nález je pravomocný a vykonatelný. Uvedená listina by měla prokázat, že návrh na přezkoumání rozhodčího nálezu byl podán účinně a osobou k tomu oprávněnou podle organizačního řádu.

V podrobnostech pak ještě navrhovatel uvedl, že uvedená listina nebyla součástí žádosti o přezkoumání rozhodčího nálezu ze dne 4.8.2008, ovšem uvedená listina má svědčit o tom, že [titul] P. P. měl pověření k jednání za stát, když uvedená listina pochází z personálního spisu uvedeného zaměstnance.

V podání doručeném zdejšímu soudu dne 14.11.2011 právní zástupce účastníka 1) mimo jiné navrhl důkaz rozhodčím spisem sp. zn. Rsp 06/2003, a to z důvodu, že jsou v něm založeny listiny, které prokazují skutečnosti uvedené v bodu č. 6 jeho podání (shodně jako na č.l. 881 spisu).

V této souvislosti se pak soud v průběhu jednání obrátil na zástupce navrhovatele s žádostí, aby učinil nesporným skutečnosti, které účastník 1) v tomto svém podání pod bodem č. 6 svého podání (č.l. 881 spisu) uvádí.

Zástupce navrhovatele poté v průběhu jednání reagoval tak, že pokud jde o bod 6. písm. a), tedy zda jmenovala Česká republika rozhodcem přezkumného rozhodčího senátu [titul] K. a zda rezignoval [titul] K. na funkci rozhodce dříve, než přezkumný rozhodčí senát rozhodoval, pak k tomu zástupce navrhovatele uvedl, že je pravdou, že [titul] K. na svoji funkci rezignoval, ale bylo to poté, co jak ze strany pana Š., tak ze strany pana [titul] O. byl označen jako rozhodce podjatý. Rozhodce se s tímto neztotožnil, ale aby nezdržoval řízení, pak z této funkce odstoupil.

K bodu 6. b) (na stanovisko účastníka 1), tedy, zda Česká republika za tohoto rozhodce jmenovala [titul] P.), reagoval zástupce navrhovatele kladně, když uvedl, že Ministerstvo zdravotnictví tak učinilo na základě výzvy J. M., která v té době byla již předsedkyní rozhodčího senátu.

K bodu 6. d) (vyjádření účastníka 1) pak navrhovatel, resp. jeho zástupce uvedl, že pokud jde o [titul] K., pak se jednalo o třetího rozhodce, který nebyl jmenován ani společností Diag Human SE ani Českou republikou, avšak na svou funkci rezignoval a byl nahrazen [titul] R..

Pokud právní zástupkyně účastníka 1) navrhovala, aby si soud připojil rozhodčí spis sp. zn. Rsp 06/2003, pak soud dospěl k závěru, že připojení si tohoto rozhodčího spisu je nadbytečné. Právní zástupkyně navrhovatele na tento rozhodčí spis odkazovala zejména z toho důvodu, že chtěla údajně prokázat praxi, která tehdy mezi účastníky rozhodčího řízení byla zavedena

Soud má za to, že odkaz na „tzv. praxi“, která byla údajně mezi stranami sporu v řízení, které předcházelo vydání Konečného rozhodčího nálezu dne 4.8.2008, nemůže u tohoto soudu obstát. V této souvislosti je třeba mít na paměti, jakým způsobem byla koncipovaná rozhodčí smlouva, když k této otázce se soud ještě blíže v rozhodnutí vyjádří s tím, že tato rozhodčí smlouva, byť značně kusá a nedostatečně propracovaná předpokládala, že strany sporu se především na jednotlivých rozhodcích dohodnou. Teprve pro případ abdikace a případné nedohody pak nastupuje pro absenci ujednání v rozhodčí smlouvě pravomoc soudu o této věci rozhodnout.

V řízení, které předcházelo vydání konečného rozhodčího nálezu, měla společnost Diag Human SE v postavení žalobce kdykoli příležitost s nově nastupujícím rozhodcem nesouhlasit a pokud by se strany nedohodly jinak, obrátit se se žádostí o jmenování rozhodce na soud. Žádnou takovou skutečnost však účastník 1) neprokazuje ani netvrdí.

S výhradou uvedeného důkazu rozhodčím spisem pak v průběhu řízení již žádné další návrhy na dokazování žádný z účastníků tohoto řízení neměl.

Po takto provedeném dokazování a z předložených listinných důkazů má soud za prokázané, že Rozhodčí smlouva byla uzavřena podle § 2 zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů (dále jen ZRR) mezi smluvními stranami, Českou republikou – Ministerstvem zdravotnictví a mezi Diag Human, a.s., když smlouva byla podepsána dne 18.9.1996.

Ještě předtím, než soud ve věci vydal rozhodnutí, musel si vyřešit otázku jednak účastenství [titul] [titul] [titul] M. B. v tomto řízení, stejně tak jako účastenství společnosti Towit Machinery Trading, AG., a společnosti Dumfries Holding, Ltd.. Obě tyto otázky si soud vyřešil jako otázky předběžné.

Stran otázky, proč soud nepřipustil jako účastníka řízení [titul] [titul] [titul] M. B. v tomto řízení. Při rozhodování o této otázce soud vycházel především ze shora citované rozhodčí smlouvy a dále se Zákona o rozhodčím řízení. Podle čl. II. rozhodčí smlouvy smluvní strany určují počet rozhodců na 3, z nichž každá strana zvolí jednoho a oznámí jeho jméno a adresu druhé straně do 30 dnů ode dne podpisu této smlouvy. Tito rozhodci zvolí třetího rozhodce, všichni společně pak ze svého středu zvolí předsedajícího rozhodce a v této sestavě rozhodnou spor, který bude zahájen doručením písemné žaloby předsedajícímu rozhodci.

Nedohodnou-li se jmenovaní rozhodci na osobě třetího rozhodce, do 30 dnů od uplynutí lhůty pro jejich jmenování, jmenuje třetího rozhodce soud na návrh kterékoli strany nebo každého z již jmenovaných rozhodců.

Podle čl. V. rozhodčí smlouvy se smluvní strany dále dohodly, že rozhodčí nález podléhá přezkoumání jinými rozhodci, které si strany zvolí stejným způsobem, jestliže žádost o přezkoumání bude doručena druhé straně do 30 dnů ode dne, kdy byl straně žádající o přezkoumání doručen rozhodčí nález. Články II. – IV. této smlouvy platí pro přezkoumání rozhodčího nálezu obdobně.

Potud tedy citace rozhodčí smlouvy, která však žádným způsobem neupravovala, jak má být nahrazen rozhodce, který se své funkce vzdal.

Soud má za prokázané, a toto žádá ze sporných stran nečinila sporným, že rozhodce, který byl původně jmenován účastníkem 1), tedy pan D. D. C. se dne 30.3.2010 své funkce vzdal. Následně pak na to zástupce účastníka 1) J. K. sdělil dopisem ze dne 1.6.2010, který byl adresován jednak [titul] [titul] M. K. a rovněž P. K., že [titul] [titul] [titul] M. B., který byl jmenován rozhodcem přezkumného rozhodčího senátu dne 28.4.2010 funkci rozhodce přijal.

Soud má za prokázané, že tato skutečnost byla známa jak Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, tak Ministerstvu zdravotnictví. Žádný důkaz, z kterého by bylo patrné, že ať už Ministerstvo zdravotnictví, či Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových s uvedením jmenování souhlasily, soudu předložen nebyl. Naopak, reakce České republiky - Ministerstva zdravotnictví byla taková, že dne 11.5.2010 podala k Obvodnímu soudu pro Prahu 6 návrh na jmenování rozhodce [titul] J. S., čímž jednoznačně projevila nesouhlas s tím, že účastník 1) jmenoval rozhodcem [titul] [titul] [titul] M. B.. Nebylo žádným způsobem prokázano, že by se účastník 1) pokusil o nějakou dohodu s navrhovatelem. Negativní reakce ke jmenování [titul] [titul] [titul] M. B. rozhodcem přezkumného rozhodčího senátu je obsažena i v dopisu [titul] [titul] M. K.

(dopis bez data) a v dopisu Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových ze dne 22.9.2010, který byl adresován k rukám [titul] [titul] [titul] M. B.

Účastník 1) opírá a dovozuje jmenování rozhodce [titul] [titul] [titul] M. B. o čl. II. rozhodčí smlouvy, neboť předchozí rozhodce D. D. C. se své funkce vzdal. Soud má však za to, že rozhodčí smlouva situaci, kdy jeden z rozhodců abdikuje a po něm by měl nastoupit jiný, neřeší a proto soud postupoval podle ustanovení § 9 odst. 2 ZRŘ.

Podle ustanovení §9 odst. 1 ZRŘ jestliže strana, která má jmenovat rozhodce, tak neučiní do 30 dnů od doručení výzvy druhé strany, nebo nemohou-li se jmenování rozhodci ve stejné lhůtě shodnout na osobě předsedajícího rozhodce, jmenuje rozhodce nebo předsedajícího rozhodce soud, pokud se strany nedohodly jinak. Návrh může soudu podat kterákoli strana nebo každý z již jmenovaných rozhodců.

Podle ustanovení § 9 odst. 2 ZRŘ nedohodly-li se strany jinak, jmenuje soud na návrh kterékoli strany nebo rozhodce nového rozhodce, jestliže jmenovaný rozhodce se vzdá funkce rozhodce, nebo nemůže činnost rozhodce vykonávat. Soud má za to, že způsob, jakým se jmenuje rozhodce nahrazující svého předchůdce, je upraven právě jen v uvedeném ustanovení § 9 odst. 2 ZRŘ. Ujednání v rozhodčí smlouvě pro případ abdikace zcela chybí. Soud vychází z toho, že strany sporu se na novém rozhodci dohodnout mohly, tak jak připouští ustanovení § 9 odst. 2 ZRŘ, což se však nestalo, když účastník 1) se rozhodl jmenovat rozhodce sám bez dohody s druhou stranou.

Soud je toho názoru, že zde nebyla v žádném případě narušena zásada rovnosti stran (jak opakovaně argumentoval účastník 1), když rozhodčí smlouva vycházela a vychází z vůle obou stran podřídit se této smlouvě a Zákonu o rozhodčím řízení. Soud nemá prokázano, že by se účastník 1) nějakým způsobem pokusil o dohodu s navrhovatelem stran jmenování nového rozhodce za abdikujícího D. D. C. s tím, že sám návrh na jmenování rozhodce soudem nepodal, tudíž ve svých právech zkrácen nebyl. Z toho důvodu proto soud dospěl k závěru, že osoba [titul] [titul] [titul] M. B. je osoba nijak nezúčastněná na tomto řízení o jmenování rozhodce.

Soud si dále musel jako předběžnou otázku vyřešit důvod, proč nepřipustil účast společnosti Towit Machinery Trading, AG. a Dumfries Holdings, Ltd.. V této věci soud vycházel z rozhodnutí rozhodčího senátu ze dne 29.3.2010, který rozhodl ve složení P. K., D. D. C. a [titul] K. v tom směru, že návrh společnosti Towit Machinery Trading, AG., na přiznání hlavního intervenienta byl odmítnut, když totéž pak se stalo ve vztahu ke společnosti Dumfries Holdings, Ltd.

Soud se neztotožňuje se stanoviskem účastníka 1), že toto rozhodnutí bylo vydáno v době, kdy již rozhodce D. D. C. rezignoval. Soud má za prokázané, že k jeho rezignaci došlo dne 30.3.2010. Toto rozhodnutí však bylo vydáno dne 29.3.2010, tedy ještě před jeho abdikací.

Soud nezaznamenal, že by snad některá z uvedených společností požádala tento soud, aby jí v tomto řízení bylo přiznáno postavení vedlejšího účastníka. Tento návrh pak nebyl učiněn ani ze strany navrhovatele ani ze strany účastníka 1).

Podle ustanovení § 93 odst. 1 o.s.ř. jako vedlejší účastník se může vedle žalobce nebo žalovaného zúčastnit řízení ten, kdo má právní zájem na jeho výsledku, pokud nejde o řízení o rozvod, neplatnost manželství, nebo určení, zda to manželství je či není. Podle § 93 odst. 2 o.s.ř. do řízení vstoupí buď z vlastního podnětu nebo na výzvu některého z účastníků učiněnou prostřednictvím soudu. O přípustnosti vedlejšího účastenství soud rozhodne jen na návrh. Jak již bylo uvedeno shora, soud nezaznamenal žádný podnět ať už ze strany společnosti Towit Machinery Trading, AG., či společnosti Dumfries Holdings, Ltd., či skutečnost, že by snad soud obdržel nějakou výzvu ostatních účastníků řízení, z které by se snad vedlejší účastenství těchto společností mělo dovozovat.

V průběhu celého řízení se rovněž účastník 1) snažil argumentovat tím, že Konečný rozhodčí nálezný je v zásadě v právní moci a je vykonatelný, tudíž není pro uvedené řízení místo, když tedy dovedeno do důsledků, není nutné jmenovat dalšího rozhodce.

Soud má za to, že jeho jediným a základním úkolem bylo v tomto řízení rozhodnout o tom, zda jmenuje navrhovatelem navrženého rozhodce, tedy konkrétně P. K..

V této souvislosti si soud musel jako základní a předběžnou otázku vyřešit, jaký je okruh účastníků tohoto řízení, tedy posoudit v úvahu přicházející okruh osob, o jejichž právech nebo povinnostech má být v řízení jednáno (§ 94 odst. 1 o.s.ř.).

V této věci soud uzavřel, že účastníkem tohoto řízení není ani [titul] [titul] [titul] M. B. ani offshorové společnosti (viz výše).

Soud si musel rovněž jako předběžnou otázku posoudit i námitku účastníka 1), že je zde dána překážka věci pravomocně rozhodnuté. Zde soud uzavřel, že o takovouto překážku řízení se zde nejedná (viz výše).

Naopak nebylo a není úkolem tohoto soudu posuzovat, zda snad rozhodčí řízení případně skončilo. Konečný rozhodčí nálezný byl vydán dne 4.8.2008, když obě strany si ve 30denní lhůtě doručily žádost o přezkoumání tohoto konečného rozhodčího nálezu a zároveň jmenovaly do přezkoumného rozhodčího senátu každý po jednom rozhodci. Česká republika pana [titul] [titul] M. K. a Diag Human SE pana D. D. C..

Z provedeního dokazování má soud sice za prokázané, že ze strany Diag Human SE došlo dne 30.3.2010 ke zpětvzetí žádosti o přezkoumání Konečného rozhodčího nálezu, avšak to na skutečnost právní moci či vykonatelnosti rozhodčího nálezu nemůže mít žádný vliv. Soud zastává to stanovisko, že o právní moci a vykonatelnosti Konečného rozhodčího nálezu může rozhodnout pouze přezkumný rozhodčí senát, když v případě společnosti Diag Human SE případně rozhodne o zastavení přezkumného rozhodčího řízení a v případě České republiky – Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, Územní pracoviště hl. města Prahy posoudí včasnost jeho žádosti a tu skutečnost, zda byla podána legitimovaným subjektem, když až teprve poté může být přistoupeno k projednání meritornímu.

S ohledem na tento závěr soudu pak soud dále nehodnotil a nevyvodil žádné závěry z důkazů, které strany sporu předkládaly právě k této záležitosti, zejména otázku toho, zda a kdo měl případně rozhodnout o zpětvzetí žádosti o přezkoumání rozhodčího nálezu ze strany Diag Human SE, či zda Česká republika podala řádnou žádost o přezkoumání rozhodčího nálezu, když ten fakt, zda odvolání podala oprávněná osoba musí opět posoudit pouze přezkumný rozhodčí senát.

Soudu je z obsahu spisu známo, že vůči osobě P. K. byla ze strany žalovaného (účastníka 1) v řízení předchozím (před Obvodním soudem pro Prahu 6) vznášena námitka podjatosti s ohledem na jeho členství v Občanské demokratické straně a dále s ohledem na skutečnost, že je studentem Plzeňské právnické fakulty, když zde přichází v úvahu vztah učitele ([titul] M. K.) a žáka (P. K.).

V průběhu řízení vedeného před tímto soudem účastník 1) k této věci žádné návrhy na dokazování neměl a ani svoji argumentaci nijakým způsobem nerozvedl, či blíže neodůvodnil.

Zástupkyně účastníka 1) pouze ve svém závěrečném návrhu upozorňovala na skutečnost, že pan P. K., který by byl v úvahu přicházejícím rozhodcem, nebo který by měl být případně soudem jmenován, je ve správně právním vztahu s [titul] K., který již současně je jmenovaným rozhodcem a jsou ve vztahu učitel a žák. V závěrečném návrhu rovněž podrobně odkázala na jeho politickou angažovanost s tím, že P. K. není pouhým členem Občanské demokratické strany, ale je dokonce politickým funkcionářem, když tato strana veřejně prohlašuje, že: „ Diag Human SE již nedostane ani korunu“. Upozornila rovněž na to, že v průběhu rozhodčího řízení, kdy P. K. vykonával funkci rozhodce, prokázal svoji nezpůsobilost nestranného a nezávislého rozhodování, což je rovněž zjistitelné jen z rozhodčího spisu. Jako příklad uvedla, že uvedený rozhodce povolil nahlížet do spisu osobám, které k tomu nebyly zmocněny.

Rovněž uvedla, že je nepřípustné, aby si strana, která navrhuje jmenování rozhodce soudem, vybrala svého rozhodce a na jeho jmenování trvala.

S tímto názorem se soud neztotožňuje, když zastává stanovisko, že si jen stěží lze představit podání takového návrhu bez uvedení konkrétního nominanta a ponechat na soudu výběr z neomezeného počtu osob splňujících podmínky uvedené v ustanovení § 4 odst. 1 ZRŘ.

Podle ustanovení § 4 odst. 1 ZRŘ rozhodcem může být občan České republiky, který je zletilý a způsobilý k právním úkonům.

Podle ustanovení § 10 odst.1 ZRŘ při jmenování rozhodce nebo předsedajícího rozhodce soud přihlíží k předpokladům pro jeho nezávislé a nestranné rozhodování.

Podle § 8 ZRŘ ten, kdo má být určen nebo jmenován rozhodcem, musí bez odkladu stranám nebo soudu oznámit všechny okolnosti, které by mohly vzbudit oprávněné pochybnosti o jeho nepodjatosti a pro něž by byl jako rozhodce vyloučen.

Soud má za to, že navrhovaný P. K. splňuje zákonné předpoklady dle ustanovení § 4 odst. 1 ZRŘ.

Soud se obrátil na P. K. s dotazem, zda souhlasí s tím, aby byl jmenován rozhodcem pro toto řízení. Ten pak na to reagoval dopisem ze dne 11.4.2011, kdy se svým jmenováním rozhodcem vyslovil souhlas. P. K. nesdělil soudu ani mu neoznámil žádné okolnosti, které by mohly vzbudit oprávněné pochybnosti o jeho nepodjatosti a pro něž by byl jako rozhodce vyloučen.

Pokud účastník 1) argumentuje členstvím P. K. v Občanské demokratické straně, pak soud má za to, že politická příslušnost rozhodce je jeho ústavním právem a samotné členství v parlamentní straně nezakládá oprávněnou pochybnost o jeho nepodjatosti. Zatímco soudce členem politické strany být nemůže a toto mu zákon přímo zakazuje, neplatí tak pro rozhodce, když žádné takové omezující ustanovení v Zákoně o rozhodčím řízení není.

Soudu není známa žádná okolnost, z které by vyplýval zájem Občanské demokratické strany na výsledku uvedeného sporu, když s ohledem na to, kdy byl uvedený spor na základě uzavřené rozhodčí smlouvy rozhodován, Občanská demokratická strana ani vládní stranou nebyla. Pokud šlo o účastníkem 1) tvrzené studium P. K. na Plzeňské právnické fakultě, toto nebylo soudu žádným způsobem doloženo, když právní zástupce P. K. v průběhu řízení uvedl, že P. K. již na Plzeňské právnické fakultě nestuduje.

Soud má za to, že ani dovolací soud ve svém rozsudku ze dne 14.10.2010 neshledal žádné takové okolnosti, které by bránily tomu, že by P. K. nemohl být jmenován vhodným rozhodcem, že by snad nesplňoval podmínky, které mu zákon pro výkon funkce rozhodce stanoví. Žádné takové okolnosti dle názoru tohoto soudu Nejvyšší soud nezjistil.

Pokud účastník 1) argumentoval případnou absencí nestranného a nezávislého rozhodování P. K., když odkazoval na rozhodčí spis, z něhož by mělo být patrné, že byl porušen zákonný princip stran nahlížení do spisu, pak samo toto tvrzení nestačí zdejšímu soudu proto, aby uzavřel, že snad P. K. by měl být jakožto rozhodce přezkumného rozhodčího senátu podjatý či nebyl nestranný.

Jen z tohoto faktu soud nedovodil, že by snad mohly být ovlivněny předpoklady P. K. pro nezávislé a nestranné rozhodování. Soud rovněž při jmenování P. K. rozhodcem vzal v úvahu tu skutečnost, že je prezidentem Hospodářské komory ČR a je rozhodcem Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře ČR a Agrární komoře ČR, zapsaný v listině rozhodců. Pro rozhodování v rozhodčím řízení je tak plně kvalifikován a zcela disponován.

Vzhledem k tomu, že soud nezjistil žádné důvody, proč by P. K. nemohl vykonávat funkci rozhodce dle ustanovení § 4 odst. 1 ZRŘ, když stejně tak nelze mít pochybnosti o jeho

předpokladech pro nezávislé a nestranné rozhodování ve smyslu ustanovení § 10 ZRŘ, pak rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I. rozhodnutí.

Jen pro úplnost soud uvádí, že označil v záhlaví rozhodnutí jako navrhovatele: „Česká republika - Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, Územní pracoviště v hlavním městě Praze“, přestože po výzvě soudu k případnému doplnění žaloby či označení účastníků řízení navrhovatel sám sebe v podání ze dne 10.2.2011 označil jako: „Česká republika – Ministerstvo zdravotnictví, namísto kterého jedná Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových“. Soud zde vycházel zejména z rozsudku Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 23 Cdo 4847/2009-487, který tímto způsobem rovněž navrhovatele označil, když dovodil, že subjektem způsobilým být účastníkem řízení je Česká republika, která je způsobilá jednat před soudy pouze ve spojení s příslušnou organizační složkou, když v této věci má Česká republika jednat prostřednictvím Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových.

Pokud jde o náklady řízení, postupoval soud podle ustanovení § 142 odst. 1 o.s.ř., když úspěšnému navrhovateli žádné náklady nevznikly, resp. se jich vzdal. Z toho důvodu pak bylo rozhodnuto tím způsobem, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **l z e** podat odvolání ve lhůtě 15 dnů od doručení písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze, a to prostřednictvím soudu zdejšího.

V Praze dne 29. listopadu 2011

JUDr. Nataša R e i c h l o v á , v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
J. W.

Toto rozhodnutí ze dne 29. listopadu 2011, č.j. 22Cm 10/2011-947 nabylo právní moci dne 7. prosince 2012 a je vykonatelné.
Připojení doložky provedla R. W. dne 2. ledna 2013.